

Насоки

Насоки 2/2022 относно прилагането на член 60 от ОРЗД

Версия 1.1

Приети на 14 март 2022 г.

Хронология на версиите

Версия 1.1	1 юли 2022 г.	Незначителни поправки
Версия 1.0	14 март 2022 г.	Приемане на Насоки 2/2022

РЕЗЮМЕ

С въвеждането на Общия регламент относно защитата на данните (ОРЗД) като една от основните иновации се наложи концепцията за обслужване на едно гише.. В случаи на трансгранично обработване надзорният орган в държавата членка на основното място на установяване на администратора или на обработващия лични данни е органът, който ръководи прилагането на ОРЗД за съответните дейности по трансгранично обработване в сътрудничество с всички органи, които може да се сблъскат с последиците от разглежданите дейности по обработване: било то поради това, че администраторът или обработващият лични данни е установен на тяхна територия, или поради жалби от техни жители срещу тези дейности по обработване. Субектите на данни действително следва да могат лесно да упражняват правата си на защита на данните и да подават жалби до надзорен орган на мястото на обичайното си местопребиваване. Този орган също така продължава да бъде точката за контакт за жалбоподателя в по-нататъшния ход на процеса на разглеждане на жалбите. За да се изпълнят всички тези изисквания, в член 60 от ОРЗД се урежда процедурата на сътрудничество между водещия надзорен орган и другите засегнати надзорни органи.

В настоящите насоки се разглежда взаимодействието на надзорните органи помежду им, с ЕКЗД и с трети страни съгласно член 60 от ОРЗД. Целта е да се анализира процедурата на сътрудничество и да се дадат насоки за конкретното прилагане на разпоредбите.

Общи съображения

Общото разбиране на термините и на основните понятия е предпоставка за възможно най-гладкото протичане на процедурата на сътрудничество.

На първо място в насоките се посочва, че:

- процедурата на сътрудничество се прилага по принцип за всички случаи на трансгранично обработване,
- водещият надзорен орган носи основната отговорност за разглеждането на такива случаи, без да е упълномощен да взема крайното решение самостоятелно, както и че
- процедурата на сътрудничество не засяга независимостта на надзорните органи, които запазват собствената си оперативна самостоятелност в рамките на сътрудничеството.

Припомня се, че последиците от националните процедурни разпоредби не трябва да водят до ограничаване или възпрепятстване на сътрудничеството съгласно ОРЗД.

Структура и съдържание на насоките

Настоящите насоки се основават на изискванията на член 60 и в тях са разяснени параграф по параграф условията, произтичащи от самия регламент и от практическото му прилагане.

В член 60, параграф 1 от ОРЗД се потвърждава, че принципите, които трябва да се спазват по време на цялата процедура на сътрудничество, са взаимни задължения. Обръща се внимание се, че въпреки че постигането на консенсус между надзорните органи не е задължение, стремежът за постигане на съгласувано решение е основна цел, която трябва да бъде постигната чрез взаимен и последователен обмен на всяка имаща отношение информация. Този обмен на информация е задължителен за всички засегнати надзорни органи, в това число и за водещия надзорен орган. Значението на „имаща отношение“ информация е допълнително изяснено чрез примери. По отношение на навременността в документа се препоръчва съответната

информация да се обменя проактивно и възможно най-бързо. Накрая се припомня възможността да се използват неофициални средства за комуникация за постигане на консенсус.

В следващия раздел относно член 60, параграф 2 от ОРЗД се разглежда ситуацията, в която водещият надзорен орган иска от засегнат надзорен орган или органи да предоставят взаимопомощ съгласно член 61 от ОРЗД и провежда съвместни операции съгласно член 62 от ОРЗД, като са дадени насоки относно спецификациите на тези инструменти при текуща процедура на сътрудничество.

В документа е разгледан процесът на представяне на проекта за решение съгласно член 60, параграф 3 от ОРЗД. В него се подчертава, че водещият надзорен орган трябва да действа проактивно и възможно най-бързо, както и че засегнатите надзорни органи следва да могат да допринесат за цялостната процедура, също и преди създаването на проекта за решение (например чрез обмен на информация). Освен това от водещия надзорен орган се изисква да представи проект за решение на засегнатите надзорни органи във всички случаи на трансгранично обработване.

В разделите относно член 60, параграфи 4—6 от ОРЗД са очертани различните сценарии, които следват представянето на проект за решение от водещия надзорен орган, и по този начин се осигурява последователен подход при прилагането на процедурата между представянето на (преработен) проект за решение и извършването на определени действия, когато няма относими и обосновани възражения, или когато въпроса се отнася към процедурата за уреждане на спорове. В насоките също така се признава възможността, преди изтичането на срока от четири седмици съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД, водещият надзорен орган да адаптира и представи повторно проект за решение, при условие че такова актуализиране е обосновано от нови фактори или съображения и че съществува разумен баланс между важността на тези фактори или съображения и навременността на процедурата на сътрудничество. Освен това се посочва, че може да има множество преработени решения, но само в случаите, когато е вероятно да се постигне консенсус поради съществено сближаване между водещия надзорен орган и друг засегнат надзорен орган или органи.

Следва анализ на различните сценарии, след като (преработеният) проект за решение е станал задължителен за водещия надзорен орган и за засегнатите надзорни органи. Изяснява се кой надзорен орган трябва да приеме окончателното национално решение съгласно член 60, параграфи 7—9 от ОРЗД въз основа на проекта за решение, който е станал обвързващ, и кой надзорен орган трябва да уведоми администратора/обработващия лични данни или жалбоподателя. В този смисъл се разглежда и разликата между уведомяване и информирание.

Освен това в насоките се разглежда важното разграничение между ситуации, в които жалбата е оставена без разглеждане/отхвърлена, в резултат на което получилият жалбата надзорен орган приема окончателното решение, и ситуации, в които водещият надзорен орган предприема действия по жалбата срещу администратор, в резултат на които се приема окончателното решение. В тази връзка се подчертава, че клаузите от правото на ЕС, в които не се споменава изрично правото на държавите членки, обикновено трябва да бъдат тълкувани автономно и еднакво.

В следващия раздел са очертани задълженията на администратора или на обработващия лични данни да осигури след получаване на окончателното решение (член 60, параграф 10 от ОРЗД съответствие на дейностите по обработване, извършвани на всички места, на които той е установен.).

В последния раздел са разгледани специфичните изисквания за прилагането на член 66 от ОРЗД (Процедура по спешност) в хода на текуща процедура на сътрудничество (член 60, параграф 11 от ОРЗД).

Към насоките е приложено ръководство за бърза справка, чиято цел е да се предостави на специалистите в надзорните органи бърз преглед на процедурата и да се илюстрира нейния сложен характер.

Съдържание

РЕЗЮМЕ	3
1 Въведение	9
2 Член 60 в рамката на системата за обслужване на едно гише.....	10
2.1 Приложимост на процедурата на сътрудничество.....	10
2.2 Водещият надзорен орган/засегнатите надзорни органи като заинтересовани страни	12
2.3 Независимост на надзорните органи в рамките на процедурата на сътрудничество ..	14
2.4 Въздействие върху националните процесуалноправни норми	15
3 Член 60, параграф 1 — взаимно задължение	16
3.1 Общи положения	16
3.2 Стремение за постигане на консенсус	16
3.3 Задължение за обмен на всяка имаща отношение информация	17
3.3.1 Понятието „имаща отношение информация“	17
3.3.2 Определяне на срок за обмена на информация	19
4 Член 60, параграф 2 — взаимопомощ и съвместни операции.....	20
4.1 Общи положения.....	20
4.2 Изисквания по член 60, параграф 2	21
4.2.1 Водещият надзорен орган може да поиска	21
4.2.2 Понятието „по всяко време“	21
4.2.3 Другите засегнати надзорни органи като адресати	22
4.3 Искания за взаимопомощ.....	22
4.4 Организиране на съвместни операции	24
5 Член 60, параграф 3 — Задължение за информизиране от страна на водещия надзорен орган и за проект за решение	24
5.1 Член 60, параграф 3, първо изречение: задължение на водещия надзорен орган незабавно да споделя информация	24
5.1.1 Понятието „незабавно“	25
5.1.2 Понятието „имаща отношение информация“	26
5.2 Член 60, параграф 3, второ изречение: задължение на водещия надзорен орган да издаде „проект за решение“	28
5.2.1 Правно задължение за представяне на проект за решение	28
5.2.2 Понятието „проект за решение“	30
5.2.3 Понятието „незабавно“ по отношение на представянето на проекта за решение	32
5.2.4 Понятието „да вземе надлежно предвид вижданията им“	33
6 Член 60, параграф 4 — Оценка на възраженията и възможност за задействане на процедура за уреждане на спорове	35

6.1	Цел на разпоредбата.....	35
6.2	Относими и обосновани възражения от страна на засегнатите надзорни органи	35
6.2.1	Изчисляване на крайния срок	35
6.2.2	Относими и обосновани възражения	37
6.2.3	Оценка на възраженията срещу проекта, представени съгласно член 60, параграф 4 .	38
6.3	Отнасяне на въпрос до Комитета	39
7	Член 60, параграф 5 — преработеният проект за решение.....	40
7.1	Изпращане до другите засегнати надзорни органи	40
7.1.1	Водещият надзорен орган възнамерява да приеме	40
7.1.2	Задължението за изпращане на преработен проект за решение.....	41
7.1.3	Изпращането на преработения проект за решение.....	42
7.1.4	Вижданията на другите засегнати надзорни органи.....	43
7.2	Преработеният проект за решение: процедура за оценка.....	44
7.2.1	Съвместно прилагане на член 60, параграф 5, второ изречение и на процедурата по член 60, параграф 4	44
7.2.2	Ограничения за другите засегнати надзорни органи при представянето на относими и обосновани възражения срещу преработения проект за решение	46
8	Обвързващото действие на (преработения) проект за решение.....	47
8.1	Органите се счита, че са съгласни с проекта за решение	47
8.2	Органите са обвързани с проекта за решение.....	47
9	Член 60, параграф 7 — водещият надзорен орган приема решението и уведомява за него.....	49
9.1	Общи положения	49
9.2	Приемане на окончателното решение от водещия надзорен орган.....	49
9.3	Уведомяване и информиране	50
9.4	Резюме на съответните факти и основания	52
10	Член 60, параграф 8 — оставяне на жалба без разглеждане/отхвърляне на жалба	52
10.1	Дерогация от параграф 7	54
10.2	Понятието „оставяне без разглеждане/отхвърляне“	54
10.3	Приемане на решението.....	59
10.4	Информиране и уведомяване	59
11	Член 60, параграф 9 — частично оставяне без разглеждане/отхвърляне	60
12	Член 60, параграф 10 — уведомяване на водещия надзорен орган/засегнатия надзорен орган (засегнатите надзорни органи) за мерките, предприети от администратора или обработващия лични данни	61
13	Член 60, параграф 11 — процедура по спешност.....	62
13.1	Условията за прилагане на член 60.....	62

13.2	Взаимодействието с текуща процедура на сътрудничество по член 60	63
	Ръководство за бърза справка.....	66

Европейският комитет по защита на данните,

като взе предвид член 70, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (наричан по-нататък „ОРЗД“),

като взе предвид Споразумението за ЕИП, и по-специално приложение XI и Протокол 37 към него, изменени с Решение № 154/2018 на Съвместния комитет на ЕИП от 6 юли 2018 г.¹,

като взе предвид членове 12 и 22 от своя Правилник за дейността,

ПРИЕ СЛЕДНИТЕ НАСОКИ:

1 ВЪВЕДЕНИЕ

1. Броят на националните административни производства във връзка с дейности по трансгранично обработване на данни непрекъснато се увеличава, като много от тях се разрешават в рамките на механизма за сътрудничество по ОРЗД. В член 57, параграф 1, букви ж) и е) се определя рамката за общото сътрудничество, а обслужването на едно гише е уредено в членове 56 и 60 от ОРЗД². При тази специфична процедура от водещия надзорен орган се изисква да си сътрудничи с другите засегнати надзорни органи в стремеж към постигането на консенсус.
2. Следва да се подчертае, че моделът на обслужване на едно гише, с който на надзорните органи на всички държави членки се позволява да участват в един вид процедура на съвместно вземане на решения, е нова концепция в законодателството в областта на защитата на личните данни, въведена с ОРЗД.
3. В настоящите насоки се разглежда взаимодействието на надзорните органи помежду им, с ЕКЗД и с трети страни съгласно член 60. Целта е да се направи анализ и да се дадат насоки за конкретното прилагане на разпоредбите. Тъй като процедурата на сътрудничество е свързана с дейностите по обработване, нейният резултат по дефиниция засяга участниците в такова обработване (субект на данни, администратор, обработващ(и) лични данни и т.н.). Тъй като обаче задължението за сътрудничество, съдържащо се в член 60, се прилага за надзорните органи, вниманието в настоящия документ е съсредоточено върху задълженията на водещия надзорен орган и на другия засегнат надзорен орган или органи.
4. Настоящите насоки не включват определянето на водещия надзорен орган и на другите засегнати надзорни органи. В настоящия документ се приема за дадено, че този въпрос е изяснен и съгласуван съгласно член 56, тъй като в процедурата по член 60 се възлагат конкретни компетентности и действия на участващите надзорни органи въз основа на техните статутни.

¹ Позоваванията на „държави членки“ в настоящите насоки следва да се разбират като позовавания на „държавите — членки на ЕИП“.

² Понятието „член“ без допълнително уточнение се отнася до членовете от ОРЗД.

Поради това се приема, че в момента, в който започва работата по член 60 от ОРЗД, вече е споделена достатъчна информация за установяване на различните правомощия.

5. Въпреки това, в специфични ситуации на по-късен етап може да настъпи промяна в компетентностите и качествата на надзорните органи (например- ново основно място на установяване или случай на съвместно администриране). Ето защо, веднага щом надзорните органи узнаят за някое обстоятелство, което би могло да повлияе на компетентността за разглеждане на случая по време на етапа на сътрудничество, информацията следва да се сподели незабавно между тях, за да се определи новият предполагаем водещ надзорен орган и да се постигне споразумение относно разпределението на ролите³.
6. Ако бъде постигнато съгласие, процедурата по член 60 ще продължи по надлежния ред. Ако не може да бъде постигнат консенсус, въпросът трябва да бъде отнесен до ЕКЗД, като се използва член 65, параграф 1, буква б).
7. Когато в настоящите насоки се говори за използване на „Информационната система на ЕКЗД“, това означава информационната система за вътрешния пазар („ИСВП“) в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар и за отмяна на Решение 2008/49/ЕО на Комисията („Регламент за ИСВП“)⁴. Съгласно член 60, параграф 12 информационната система на ЕКЗД се използва за предоставяне на цялата информация, която се изисква съгласно член 60. Освен това надзорните органи следва да използват всички форми за връзка, като електронна поща, телефон, видеоконферентна връзка или контакт лице в лице, за да се улесни процесът на постигане на консенсус.

2 ЧЛЕН 60 В РАМКАТА НА СИСТЕМАТА ЗА ОБСЛУЖВАНЕ НА ЕДНО ГИШЕ

2.1 Приложимост на процедурата на сътрудничество

8. За процедурата на сътрудничество между водещия надзорен орган и другите засегнати надзорни органи съгласно член 56, параграф 1 и член 60 по същество има следните условия: съгласно член 4, параграф 23 операцията по обработване трябва да е трансгранична, което също така означава, че администраторът или обработващият лични данни трябва да има основно или единствено място на установяване в ЕС. Член 4, параграф 23 съдържа две алтернативни свързани определения. Първо, съгласно член 4, параграф 23, буква а) се изисква администраторът или обработващият данни да има места на установяване в повече от една държава членка. Второ, въпросната конкретна операция по обработване на данни трябва да се извършва в контекста на дейностите на няколко места на установяване в ЕС. Съгласно член 4, параграф 23, буква б) последиците за субектите на данни може да определят трансграничното обработване. В случай че обработването се осъществява в контекста на дейностите на едно-единствено място на установяване на администратор или обработващ лични данни в ЕС, се

³ Вж. също Становище 8/2019 относно компетентността на надзорния орган в случай на промяна в обстоятелствата, свързани с основното или единственото място на установяване

⁴ Вж. също член 17 от Правилника за дейността на ЕКЗД.

приема, че е налице трансгранично обработване, ако то засяга съществено или е вероятно да засегне съществено субекти на данни в повече от една държава членка⁵.

9. ЕКЗД подчертава, че членове 56 и 60⁶ се прилагат за сътрудничеството между надзорните органи във всички случаи, основаващи се на трансгранично обработване, без оглед на произхода на случая (жалба, служебно запитване и т.н.). Това не засяга разпоредбите на член 55⁷ и член 65.
10. Докато член 60, параграф 7, последно изречение, както и параграфи 8 и 9 се отнасят единствено до разглеждането на жалби, член 56, параграф 1 и член 60 като основни разпоредби относно процедурата на сътрудничество се отнасят до трансграничното обработване като цяло. По отношение на механизма за сътрудничество в член 60, параграф 3 също така се посочва фактът, че водещият надзорен орган „*предава информация за това*“, т.е. за случая като цяло, така че изобщо няма ограничаване до случаи, основани на жалби. Понятието „*това*“ включва например служебни производства и възможността съгласно член 57, параграф 1, буква з) за извършване на проучвания, например въз основа на информация, получена от друг надзорен или публичен орган. Тъй като разглеждането на жалби вече е обхванато от член 57, параграф 1, буква е), не е необходимо информацията, предоставена съгласно член 57, параграф 1, буква з), да се основава на жалба.
11. Нещо повече, това е подкрепено от систематичен подход по отношение на възможните санкции или средства за защита съгласно член 58, параграф 2, който се прилага за всички видове обработване, а не само за жалби.

Пример 1: Предоставени от засегнатия надзорен орган източници с произход от средствата за масова информация или от лица, сигнализиращи за нередности, може също да доведат до откриването на процедура по член 60, ако са конкретни и съществени, т.е. ако фактите са представени точно и пълно. Простото препращане обаче на статия във вестник без по-подробна информация, например първоначална оценка от засегнатия надзорен орган, обикновено не представлява достатъчно доказателство за нарушение на защитата на личните данни и следователно не би се считало за достатъчно обосновано, за да доведе до прилагането на надзорни мерки. Обратно, не е необходимо да се предоставят категорични доказателства, за да се открие процедура по член 60, тъй като самата процедура има за цел да се установи дали е налице нарушение или не. Въпреки това водещият надзорен орган има широка оперативна самостоятелност да решава кога да започне разследване служебно въз основа на информация за потенциални нарушения, получена от други засегнати надзорни органи или източници.

12. Прилагането във всички трансгранични случаи произтича и от целта на механизма за сътрудничество: той е създаден „*за да се насърчи еднаквото прилагане на правилата за защита на данните чрез последователно тълкуване*“⁸ и да се осигурят ефективен надзор и принудително изпълнение в рамките на Съюза. Ограничаването до случаи, основани на жалби, би било в противоречие с тази цел.

⁵ Вж. също РД 244, Насоки за определяне на водещ надзорен орган на администратор или обработващ лични данни.

⁶ Освен в случаите, описани в точка 13 по-долу.

⁷ Вж. също съображение 128.

⁸ SWD(2020) 115 final, стр.6.

13. За случаи, които имат единствено местно въздействие, съгласно член 56, параграфи 2 и 3, ако водещият надзорен орган реши да не разгледа случая, надзорният орган, който е получил жалбата или е уведомен за възможно нарушение, е единственият компетентен по него. В тези случаи член 60 не се прилага. Съгласно член 56, параграф 4 член 60 се прилага единствено, когато водещият надзорен орган реши да разгледа случая.

2.2 Водещият надзорен орган/засегнатите надзорни органи като заинтересовани страни

14. Член 56, параграф 1 съдържа правно определение на компетентния водещ надзорен орган; това определение трябва да се чете във връзка с член 60, в който са определени основните задачи и правомощия на водещия надзорен орган в процедурата по член 60⁹. Водещият надзорен орган е определен като надзорният орган на основното място на установяване или на единственото място на установяване на администратора или обработващия лични данни в Съюза, който е компетентен за трансграничното обработване, извършвано от посочения администратор или обработващ лични данни. Съгласно член 56, параграф 6 той също така е единственият надзорен орган, с който този администратор или обработващ лични данни комуникира.
15. Отправната точка от значение за определяне на водещия надзорен орган е конкретното трансгранично обработване на данни („извършено“) от съответния администратор или обработващ лични данни¹⁰.
16. В РД 244 е пояснено, че „водещ надзорен орган е органът, който носи основната отговорност по отношение на дейността по трансгранично обработване“. С други думи, водещият надзорен орган е компетентен по отношение на трансграничното обработване, извършвано от даден администратор или обработващ лични данни, като съгласно член 56, параграф 6 този администратор или обработващ лични данни в съответната държава членка осъществява контакт единствено с него. В рамките на процедурата на сътрудничество по член 60 и в съответствие с член 56, параграф 1, тази компетентност се изразява във „водеща функция“, тоест в ръководна роля в работата по случая, организирането на процедурата на сътрудничество с цел да бъдат включени другите засегнати надзорни органи, координирането на разследвания, събирането на доказателства и т.н., както и в отговорността за представяне на проект за решение, по което другите засегнати надзорни органи могат да изразят становища или възражения¹¹.
17. ЕКЗД обаче счита, че водещият надзорен орган няма изключителни компетенции по отношение на процеса на сътрудничество, т.е. ОРЗД предвижда споделена отговорност за наблюдението и налагането на прилагането на ОРЗД по последователен начин, така че позицията на водещия надзорен орган зависи от вижданията на другите засегнати надзорни органи, като резултатът трябва да бъде решение, взето с консенсус. Това става ясно от решението на законодателя на

⁹ По отношение на „местните случаи“ по член 56, параграф 2 трябва да се съблюдават разпоредбите на член 56, параграфи 3 и 4.

¹⁰ За допълнителна информация по този въпрос, моля, вж. също РД 244 ред.01: Насоки за определяне на водещ надзорен орган на администратор или обработващ лични данни

¹¹ В това отношение ролята на водещия надзорен орган се характеризира като роля на „пръв сред равни“ в няколко отношения, напр. от генералния адвокат в неговото заключение по дело 645/19, т. 111.

Съюза, че в случаите на продължаващи разногласия между надзорните органи тези разногласия трябва да бъдат разрешени от ЕКЗД в съответствие с член 65, параграф 1, буква а).

18. Съгласно член 4, параграф 22 „засегнат надзорен орган“ означава надзорен орган, който е засегнат от обработването на лични данни, тъй като:
- а) администраторът или обработващият лични данни е установен на територията на държавата членка на този надзорен орган¹²;
 - б) субектите на данни с местопребиваване в държавата членка на този надзорен орган са засегнати съществено или е вероятно да бъдат засегнати съществено от обработването; или
 - в) до този надзорен орган е подадена жалба.
19. ЕКЗД счита, че тези изисквания са в основата си очевидни и лесни за формулиране, така че по принцип тук не е необходимо да са изпълнени специални изисквания. По отношение на фактор а) обикновено ще бъде лесно да се определи съществуването на място на установяване. Същото важи за изискването по буква в) и за въпроса дали даден надзорен орган е получил жалба. Трябва да се отбележи, че във връзка с буква б) субектът на данните трябва просто да пребивава във въпросната държава членка; той или тя не трябва задължително да е гражданин на тази държава¹³.
20. В случай на съмнение, с оглед на правните последици изглежда уместно, по същество, всеки орган да трябва да обоснове мотивите си да бъде засегнат.
21. Понятието „засегнати съществено“ е определено допълнително в РД 244 чрез определяне на фактори (като използване на конкретен език, използване на конкретна валута, достъпност на услуга в съответната държава членка, конкретен адрес чрез администратор или обработващ лични данни, и т.н.), които се вземат предвид от всеки орган при преценката на това дали е засегнат.
22. Когато в който и да е момент незасегнат надзорен орган стане засегнат по време на текуща процедура по член 60 (например като получи жалба), може да се предвиди следната основна процедура:
- Засегнатият надзорен орган следва незабавно да уведоми водещия надзорен орган за своя статут и да поиска да бъде включен в процедурата на обслужване на едно гише.
 - Водещият надзорен орган следва да осигури включването на този нов засегнат надзорен орган като такъв, особено в съответния регистър на делата, и следва да информира новия засегнат надзорен орган за включването му в процедурата за вземане на решения. Ако водещият надзорен орган разбере, че все още невключен орган е или е станал засегнат надзорен орган, той следва да информира този орган за тази промяна на статута¹⁴.

¹² За допълнителна информация в контекста на понятието „място на установяване“ вж. Насоки 3/2018 на ЕКЗД, стр. 5—7, а относно понятието „в контекста на дейностите на дадено място на установяване“ вж. Насоки 3/2018, стр. 7—9.

¹³ Вж. също РД 244, Насоки за определяне на водещ надзорен орган на администратор или обработващ лични данни, стр. 9.

¹⁴ Целият процес трябва да се осъществи, като се използва информационната система на ЕКЗД.

23. Включването на новозасегнат надзорен орган в текуща процедура на сътрудничество следва да е възможно на всеки етап от случая, но не може да има никакви последици за процедурата, предвидена в член 60. В резултат на това всички срокове и процедури, предвидени в член 60, остават незасегнати, например след като водещият надзорен орган е представил своя проект за решение, крайният срок по член 60, параграф 4 се прилага независимо от факта, че междувременно в процедурата може да се включи нов засегнат надзорен орган.
24. Поради тази причина засегнатият надзорен орган може да прецени дали случая все още може да бъде разгледан ефективно в рамките на текущата процедура на сътрудничество, или по-скоро следва да открие нова процедура, например, защото в текущата не са обхванати (някои) основни въпроси на неговия случай.

2.3 Независимост на надзорните органи в рамките на процедурата на сътрудничество

25. Съгласно член 52, параграф 1 в рамките на процедурата на сътрудничество както водещият надзорен орган, така и другите засегнати надзорни органи действат като независими надзорни органи.
26. Съдът на ЕС обаче е подчертал¹⁵, че независимостта на надзорните органи е въведена, за да се предостави по-голяма защита на засегнатите субекти на данни, а не за да се даде специален статут на самите надзорни органи¹⁶. Следователно, независимостта трябва да се разбира като абсолютна защита срещу всяко външно влияние. В този смисъл обаче надзорните органи представляват звено в европейска административна мрежа, в рамките на която отговарят за осигуряване на последователното прилагане на ОРЗД в целия Съюз.
27. Споменаването на процедурата на сътрудничество в разпоредбата относно създаването на надзорните органи (член 51, параграф 2) подчертава значението на механизма за сътрудничество за функционирането на единен надзор и за ефективен стандарт за защита чрез последователното прилагане на ОРЗД в рамките на Съюза.
28. В това отношение ЕКЗД подчертава, че всички стъпки в рамките на процедурата на сътрудничество са в съответствие с предвидената по закон независимост, предоставена на надзорните органи по силата на първичното право и на член 52, тъй като тази независимост е от външно влияние, както е разяснено по-горе, и няма отношение към общото задължение за сътрудничество, което е определено като основно задължение в член 60.
29. Следва да се отбележи, че надзорните органи в качеството си на национални административни органи се ползват съгласно националното право с известна свобода на преценка при вземането, с цялата дължима грижа, на решения за начина на действие, който ще доведе до най-доброто възможно постигане на обществения интерес, на който служат (вж. член 51, параграф 1). Тази оперативна самостоятелност трябва да се упражнява в съответствие с разпоредбите на ОРЗД и с

¹⁵ Съд на Европейския съюз, дело C-518/07, Комисия/Германия, т. 25 и т. 32 и следващи [ECLI:EU:C:2010:125], дело C-362/14, Schrems/DPC, т. 99 [ECLI:EU:C:2015:650]; потвърдено в дело C-311/18, Schrems II, т. 115 [ECLI:EU:C:2020:559].

¹⁶ Дело C-518/07, т. 25 [ECLI:EU:C:2010:125], вж. също дело C-362/14, т. 41.

подходящите процесуални гаранции, определени в правото на Съюза и на държавите членки, безпристрастно, справедливо и в разумен срок.

30. Следователно, правото на преценка, което трябва да се признае на надзорните органи, действащи като независими административни органи без влияние от външни заинтересовани страни, не може да бъде неограничено, по-специално по отношение на правото на ЕС, тъй като от тях (както от водещия надзорен орган, така и от другите засегнати надзорни органи) се изисква да действат в сътрудничество и те носят отговорност за своите решения (или за невземането на решения) по даден случай.

2.4 Въздействие върху националните процесуалноправни норми

31. Тъй като в ОРЗД не са уредени всички подробности на сътрудничеството, задачите и правомощията, възложени на надзорните органи с член 57 и член 58, трябва да бъдат изпълнявани чрез прилагане на националното процесуално право.
32. Обичайно е правните инструменти на ЕС да включват процесуални разпоредби (като членовете от ОРЗД, с които на надзорните органи се дават определени правомощия), но доколкото в правото на ЕС не са предвидени конкретни процесуалноправни норми, се прилага националното процесуално право. В тези случаи обикновено се прилага принципът на националната процесуална автономия, който е общ принцип на правото на ЕС. Този общ принцип е ограничен, както е изложено подробно в съдебната практика на Съда на Европейския съюз, от принципите на ЕС за еквивалентност и ефективност¹⁷. В тези принципи се предвижда, че в приложимите национални норми определена от ЕС материя не трябва да се урежда по-неблагоприятно от чисто националната (еквивалентност). Освен това прилагането на националните разпоредби не трябва да усложнява значително или да прави практически невъзможно постигането на целта на европейските правни стандарти (ефективност).
33. Тъй като обаче съществуват такива различни национални административни норми, тяхното прилагане може да доведе до различия и може (отчасти) да бъде причината надзорните органи да разглеждат и разследват случаите по различен начин. Независимо от това тези различия в националното (процесуално) право не трябва да водят до ситуации, в които се накърняват принципите на еквивалентност и ефективност.
34. Съответно, ако не е възможно да се съгласуват правото на ЕС и националните изисквания по този начин, т.е. ако националната разпоредба е в противоречие с правото на ЕС, националните разпоредби, които са в противоречие с правото на ЕС, трябва по принцип да не бъдат прилагани¹⁸.
35. Поради това по отношение на механизма за сътрудничество ЕКЗД подчертава, че националното (процесуално) право, като последица от което *„значително се усложнява или се прави практически невъзможно осъществяването на“* ефективното сътрудничество, не е съвместимо с ОРЗД и то *„трябва да бъде съгласувано с изискването за еднакво прилагане на*

¹⁷ По отношение на обслужването на едно гише вж. дело 645/19, т. 53: *„Следователно, както се потвърждава от съображение 13 от Регламент 2016/679, прилагането на механизма за „обслужване на едно гише“ изисква лоялно и ефективно сътрудничество между водещия надзорен орган и другите засегнати надзорни органи.“*

¹⁸ Вж. също Съд на Европейския съюз: дело C-215/83, т. 19; дело C-94/87, т. 12; дело C-280/13, т. 37.

правото на Общността, за да се избегне неравнопоставеното третиране“ (Съд на Европейския съюз, дело C-290/91, т. 8). Тъй като това е задължение, наложено на всички държави членки, ако горното съгласуване се окаже невъзможно, изводът е, че органът следва да обмисли възможността да не прилага такова национално право.

3 ЧЛЕН 60, ПАРАГРАФ 1 — ВЗАИМНО ЗАДЪЛЖЕНИЕ

3.1 Общи положения

36. С член 60, параграф 1 се предвижда общо задължение за сътрудничество, което е задължително в еднаква степен за всички участващи надзорни органи. От начина на формулиране (използване на сегашно време на български език — на спомагателния глагол *shall* на английски език) става ясно, че задължението за сътрудничество не е въпрос на преценка, а е правно задължение.
37. В член 60, параграф 1 се определят основни и основополагащи принципи, които се прилагат по време на цялото сътрудничество между надзорните органи. В съответствие с формулировката на този член ключовите понятия на процедурата на сътрудничество са „[стремежът за постигане] на консенсус“ и задължението за „[обмен] на всяка имаща отношение информация“.
38. ЕКЗД изрично посочва, че тези задължения трябва да се изпълняват от водещия надзорен орган и от всеки друг засегнат надзорен орган (взаимно задължение).

3.2 Стремеж за постигане на консенсус

39. „Стремежът за постигане на консенсус“ трябва да се разбира като правна цел¹⁹, която не води до правно задължение за постигане на консенсус в съответен случай. Тази правна цел обаче оказва решаващо влияние върху всички действия на всички засегнати надзорни органи по време на целия процес на сътрудничество, т.е. определя посоката за предприемане на действия в сътрудничество по такъв начин, че надзорните органи да направят всичко възможно и да полагат „сериозни решителни усилия“²⁰, за да постигнат консенсус.
40. Процедурата на сътрудничество, провеждана в „[стремеж за постигане на] консенсус“, по необходимост включва взаимен обмен на виждания и документи по въпроса. Този взаимен обмен има за цел да се гарантира, че са били взети предвид всички обстоятелства от значение за случая, и по този начин може да допринесе и за предотвратяване на спорове²¹.
41. Това, че предприемането на консенсусни действия следва да е правилото, е допълнително пояснено от разпоредбите, съдържащи се в член 60, параграф 11 и член 66, параграф 1, според

¹⁹ Вж. също дело C-645/19, т. 51: „... водещият надзорен орган е длъжен по-специално да се стреми да търси консенсус“.

²⁰ Merriam-Webster: „старая се“.

²¹ Вж. също Насоки 9/2020 относно относимо и обосновано възражение съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, т. 9.

които „при изключителни обстоятелства“ и съответно „чрез дерогация от (...) процедурата, предвидена в член 60“, засегнат надзорен орган може да предприеме спешни мерки²².

42. Важността на тази цел се потвърждава от сравнението между настоящия текст и първоначалното предложение на Комисията за ОРЗД от 2012 г., в което не се споменава „консенсус“, а просто се предвижда изключителната компетентност на водещия надзорен орган в трансгранични случаи. Настоящият текст отразява различен подход, подкрепен от законодателя на Съюза, в който акцентът е поставен върху задължителното сътрудничество между надзорните органи, което трябва да бъде справедливо и конструктивно²³. В усилията си за постигане на консенсус надзорните органи следва да използват всички възможни инструменти, в това число взаимен обмен на имаща отношение информация, като взаимно си предоставят възможност да изразят своите виждания относно обменената информация и да вземат предвид гледната точка на други засегнати надзорни органи²⁴.
43. Резултатът е, че това се превръща във взаимно задължение на водещия надзорен орган и на другите засегнати надзорни органи да изберат подходите за сътрудничество, които са най-подходящи за постигане на консенсус, както е описано.

3.3 Задължение за обмен на всяка имаща отношение информация

Ключов, както и допълнителен приоритетен елемент на процедурата на сътрудничество се крие в задължителния (сегашно време на български език — спомагателния глагол *shall* на английски език) обмен на „всяка имаща отношение информация“ между участващите надзорни органи — това се прилага в хода на цялата процедура на сътрудничество.

44. Обменът на имаща отношение информация е взаимно задължение, което е необходимо, за да се даде възможност на водещия надзорен орган и на другите засегнати надзорни органи да изпълняват ефективно своите роли, напр. когато определят дали е било извършено нарушение на ОРЗД²⁵.
45. Взаимният обмен на информация е особено важен, ако водещият надзорен орган не предвижда съвместни операции (член 60, параграф 2, член 62) и не се разчита на искания за взаимопомощ (член 60, параграф 2, член 61) за съвместно събиране на имащата отношение информация. Без тези допълнителни процедури, за които естествено са необходими допълнително ангажиране и координация, водещият надзорен орган и другите засегнати надзорни органи трябва да разчитат на взаимния обмен на информация съгласно член 60, параграф 1, второ изречение.

3.3.1 Понятието „имаща отношение информация“

46. Коя информация трябва да се счита за „имаща отношение“ зависи от обстоятелствата във всеки отделен случай. По принцип всяка информация, която пряко или косвено допринася за приключването на производството, следва да бъде класифицирана като имаща отношение. Това

²² Вж. също съображение 138, което гласи: „в други случаи с трансгранично значение следва да се прилага механизмът за сътрудничество между водещия надзорен орган и засегнатите надзорни органи (...), без да се задейства механизмът за съгласуваност“.

²³ Вж. също Заключение на генералния адвокат по дело C-645/19, т. 87.

²⁴ 2012/0011 (COD), член 51, параграф 2.

²⁵ Вж. също ЕКЗД, Решение 01/2020 по възникналия спор по член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД, т. 134—136.

включва достатъчна информация за фактическите обстоятелства и правните въпроси, специфични за случая. Информацията, която вече е известна или публично достъпна, не е задължително да се споделя.

47. Следователно, обменът на информация не е самоцел, а служи на всички участващи надзорни органи да разгледат случая и да могат да изпълняват правилно ролята си на надзорни органи. Ето защо за практическото прилагане е наложително всички участващи страни да действат по подходящ начин, т.е. пропорционално и в духа на доброто сътрудничество. Поради това въпросът във всеки отделен случай трябва да бъде основно от каква информация задължително се нуждае всеки надзорен орган, за да разгледа случая.
48. Например, когато става въпрос за водещия надзорен орган, това е всяка имаща отношение информация, събрана при работа с администратора или обработващия лични данни — администраторът „*комуникира единствено*“ с него (констатации от разследвания, доклади, обмен на информация с администратора, протоколи от срещи, допълнителни доказателства и т.н.).
49. Ако обемът или обхватът на информацията са особено големи, водещият надзорен орган следва да намери начини да предостави резюмета, извлечения, доклади, с които да бъдат обосновани изложените в проекта за решение аргументи.
50. Когато става въпрос за друг засегнат надзорен орган, това следва да се разбира като задължение за проактивно разкриване пред водещия надзорен орган, както и пред другите засегнати надзорни органи, на всяка имаща отношение информация относно случая (жалба, уведомление за нарушение на сигурността данните и т.н.), която този надзорен орган притежава и която е от полза за преценката на правните и фактическите обстоятелства по случая. Това може да включва всякакви процесуални документи, аргументи, кореспонденция със субекти на данни или всякакви констатации, направени от засегнатия надзорен орган в хода, например, на етапа на проучване, или национални проверки, които са довели до откриване на възможно нарушение в националното място на установяване на администратора в при трансгранични случаи.

Например следната информация може да се обменя между надзорните органи:

- информация, която има последици за преразпределянето на компетенциите на водещия надзорен орган и за разпределянето на ролите/квалификацията на засегнатите надзорни органи²⁶ (например промяна в администрирането или в основното място на установяване и т.н.);
- кореспонденция с администратора на данни/субекти на данни по предмета на жалба или разследване;
- срещи с администратори или обработващи лични данни: дневен ред, обхват и задача, протокол от срещата/оценка на резултата от срещата, планирани последващи действия;
- протоколи от заседанията и повторните заседания — свързани и с отделни въпроси по случая;

²⁶ Вж. т. 5 по-горе.

- въпросници, изпратени до администратора/обработващия лични данни;
- възможен първи проект на доклад относно разследването/проверката;
- възможни доклади от експерти (правни, технически) и от външни доставчици;
- предвиден обхват на разследване/доклад от проверка/протокол от разследвания;
- свидетелски показания и други правни доказателства, други имащи отношение показания, опит във връзка с администратора или с обработващия лични данни, или с обработването на данни, административна практика;
- информация, необходима за определяне на правилния фокус: например за разследване на силно технически въпрос е вероятно информацията, свързана с техническите аспекти, да е от голямо значение, докато в други случаи техническите аспекти имат по-малко отношение.
- Забележка: предложените по-горе примери не са изчерпателни. Коя информация ще бъде сметена от надзорния орган за имаща отношение информация ще зависи от обстоятелствата по конкретния случай.

За обмен на такава информация следва да се използва информационната система на ЕКЗД.

51. По отношение на принципа на свеждане на данните до минимум по член 5, параграф 1, буква в) следва да се преценява за всеки отделен случай дали съобщаването на лични данни е необходимо. Личните данни следва да се споделят единствено ако са необходими за справяне с конкретен проблем.
52. Водещият надзорен орган и другите засегнати надзорни органи могат да обозначават определени части от информацията като (силно) поверителни, особено когато това изглежда необходимо, за да се изпълнят изискванията във връзка с ограниченията, свързани с поверителността, установени в националното право. В такъв случай надзорните органи следва незабавно да се информират взаимно и съвместно да намират правни варианти за решение предвид това, че разпоредбите за поверителност обикновено се отнасят до външни трети страни, а не до засегнати надзорни органи. В тази връзка всяка получена информация, по отношение на която се прилагат националните правила за тайна, не следва да се публикува или да се предоставя на трети страни без предварителна консултация с предоставил я орган, когато е възможно.
53. По отношение на исканията за публичен достъп, без да се засягат националните разпоредби за прозрачност, надзорните органи следва да се консултират помежду си, преди да предоставят или да откажат достъп до документи, които са били обменени в хода на процедурата на сътрудничество.

3.3.2 Определяне на срок за обмена на информация

54. В член 60, параграф 1 не е предвиден конкретен срок, тъй като това е общо задължение, независимо от срока. Въпреки това за ефективното налагане на изпълнението на ОРЗД в целия ЕС е необходимо всички засегнати надзорни органи да получават цялата необходима информация своевременно, т.е. възможно най-скоро. Поради това ЕКЗД счита, че взаимното задължение за обмен на всяка имаща отношение информация неизбежно се прилага още преди представянето на проект за решение от водещия надзорен орган.

55. За да се улесни постигането на консенсус, информацията следва да се споделя в момент, когато за водещия надзорен орган все още е възможно да вземе предвид гледните точки на другите засегнати надзорни органи. Това следва да важи за всеки етап от производството и по-специално трябва да попречи на другите засегнати надзорни органи да бъдат поставяни пред свършен факт, например, защото определени етапи на производството може да бъдат изключени по силата на националното право.
56. В това отношение с член 60 също така, както на водещия надзорен орган, така и на другите засегнати надзорни органи се предоставя „възможност за размисъл“, тъй като има възможност постигането на консенсус да се улесни чрез „неофициален“ обмен на „всяка имаща отношение информация“ без строго определени срокове преди задействането на „официалните“ стъпки. Колкото по-изчерпателен и навременен е обменът на информация между участващите надзорни органи, толкова по-голяма е вероятността за постигане на консенсус възможно най-рано.
57. Ето защо ЕКЗД препоръчва като минимален стандарт водещият надзорен орган да полага всички усилия да споделя активно с другите засегнати надзорни органи обхвата и основните заключения на своя проект за решение, преди да го представи официално. Това позволява на другите засегнати надзорни органи да формират свои собствени виждания и своевременно да отбележат възможните въпроси към водещия надзорен орган. Водещият надзорен орган може да реши да разгледа тези въпроси, преди да представи официално проекта за решение и преди да започне много строгата процедура за повдигане на възражения срещу проекта за решение, предвидена в член 60, параграфи 4 и 5.
58. В крайна сметка следва да се има предвид, че механизмът за сътрудничество има за цел да подпомага и да служи за ефективното прилагане на защитата на данните в рамките на ЕС. Надзорните органи ще трябва да развият най-добри практики чрез непрекъснато натрупване на практически опит, като са гъвкави при избора на оптимални начини за сътрудничество.

4 ЧЛЕН 60, ПАРАГРАФ 2 — ВЗАИМОПОМОЩ И СЪВМЕСТНИ ОПЕРАЦИИ

4.1 Общи положения

59. В член 60, параграф 2 са разгледани конкретни форми на сътрудничество между водещия надзорен орган и другите засегнати надзорни органи в хода на процедурата на сътрудничество, предвидена в член 60, т.е. в рамките на механизма за обслужване на едно гише.
60. С член 60, параграф 2 се излиза извън рамките на задължението за обмен на всяка имаща отношение информация, предвидено в член 60, параграф 1, и се предвижда конкретен вид сътрудничество, което водещият надзорен орган може да търси, ако е необходимо в конкретен случай: или да поиска от засегнатия надзорен орган или органи да предоставят взаимопомощ, или да поиска от засегнатия надзорен орган или органи да участват в съвместна операция, провеждана от водещия надзорен орган.
61. Прилагането на членове 61 и 62 в рамките на обхвата на член 60, параграф 2 предполага тълкуване на разпоредбите на тези членове във връзка с член 60 и поради това те трябва да

бъдат точно адаптирани към процедурата на сътрудничество и към разпределението на ролите, предвидено от механизма за обслужване на едно гише, и по-специално в член 60, параграф 2.

62. Като се посочват основните цели на такова сътрудничество, т.е. извършване на разследвания или наблюдаване на изпълнението на мярка, засягаща администратор или обработващ лични данни в друга държава членка, в член 60, параграф 2 се подчертават два етапа от процедурата на сътрудничество, когато тези инструменти са приложими: първо, по време на етапа на разследване, преди да бъде прието окончателно решение; второ, по време на етапа на изпълнение, след като окончателното решение е било прието и администраторът или обработващият лични данни е бил уведомен за него.

4.2 Изисквания по член 60, параграф 2

4.2.1 Водещият надзорен орган може да поиска

63. Като препраща към водещия надзорен орган, тази разпоредба определя действията, които трябва да се предприемат при прилагането на механизма за обслужване на едно гише в рамките на разглеждания случай, след като е бил определен водещият надзорен орган. Освен това следва да се подчертае, че възможното прибегване до взаимопомощ или до съвместни разследвания съгласно член 60, параграф 2 е ограничено до процедурата на сътрудничество, свързана с конкретния текущ трансграничен случай.
64. Предвид свободата на действие, с която се ползва водещият надзорен орган по отношение на извършването на разследване или на осъществяването на последващ контрол на мерките, предприети от администратора или обработващия лични данни, за да изпълни неговото решение, с формулировката „*може да поиска*“ на водещия надзорен орган се дава право да поеме инициативата, но само ако прецени, че това е необходимо или подходящо за конкретния случай. Водещият надзорен орган решава дали да отправи искане за взаимопомощ, или да проведе съвместна операция, съответно съгласно членове 61 и 62, тъй като с ОРЗД не се налага задължение на водещия надзорен орган да използва тези възможности.
65. В член 60, параграф 2 са обхванати само искания, отправени от водещия надзорен орган, но не и искания от страна на засегнат надзорен орган²⁷, отправени до водещия надзорен орган в рамките на процедурата на сътрудничество по член 60, тъй като вторите вече са предвидени в член 60, параграф 1 в „*обмена на имаща отношение информация*“.

4.2.2 Понятието „по всяко време“

66. Това означава, че водещият надзорен орган може да изпраща искания за взаимопомощ или за съвместна операция, когато счете, че действието е оправдано, за да упражни в пълен размер своята компетентност по време на процедурата на сътрудничество, предвидена в член 60.
67. Всъщност в рамките на една и съща процедура на сътрудничество, свързана с конкретен случай, водещият надзорен орган може да изпрати няколко различни искания, свързани с взаимопомощ или съвместна операция, или и с двете. Въпреки това водещият надзорен орган следва да има

²⁷ Съгласно член 56, параграф 5, когато водещият надзорен орган реши да не разгледа случая с оглед на неговия местен характер, засегнатият надзорен орган поема водещата роля в разследването и разглежда случая в съответствие с членове 61 и 62. В случай, че на засегнатия надзорен орган, който разглежда случая, се наложи да поиска помощ от водещия надзорен орган, процедурата по член 60 не се прилага, така че членове 61 и 62 ще се прилагат пряко извън обхвата на член 60, параграф 2.

предвид, че подобни искания трябва да са необходими и подходящи за процеса на разследване и вземане на решения или за наблюдение на изпълнението на решението му от страна на администратора или обработващия лични данни.

4.2.3 Другите засегнати надзорни органи като адресати

68. Съгласно член 60, параграф 2 адресатите на исканията на водещия надзорен орган като цяло са другите засегнати надзорни органи, които активно са заявили, че имат отношение към конкретната процедура на сътрудничество²⁸. В случая на искания за взаимопомощ по член 61 това не означава, че всички засегнати надзорни органи автоматично са адресати на исканията или че трябва да участват в съответното действие. Това ще зависи от преценката на водещия надзорен орган за това кой е в най-добра позиция да допринесе за текущия случай. Обратно, когато водещият надзорен орган възнамерява да извършва съвместни операции, всички съответни засегнати надзорни органи имат право да участват съгласно член 62, параграф 2²⁹.
69. В последния етап на процедурата на сътрудничество, предвиден в член 60, параграф 10 и свързан с осъществяването на последващ контрол на изпълнението на окончателното решение от страна на администратора или на обработващия лични данни, водещият надзорен орган може отново да реши, въз основа на спецификите на конкретния случай, кой засегнат надзорен орган или органи трябва да участват в проверките *на място* на изпълнението на решението, и съответно ще изпрати исканията за помощ (напр. до засегнатия надзорен орган на държавата членка, в която администраторът или обработващият лични данни има място на установяване).

4.3 Искания за взаимопомощ

70. Инструментът за взаимопомощ включва разнообразни възможности за сътрудничество между надзорните органи с цел последователно изпълнение и прилагане на ОРЗД, като се има предвид, че местата на установяване на администраторите или обработващите лични данни и субектите на данни са географски разпръснати. Въпреки това конкретният вид на исканата помощ ще зависи от конкретните обстоятелства в случая, като се има предвид също, че администраторът или обработващият лични данни комуникира единствено с водещия надзорен орган по конкретния случай на трансгранично обработване, който се разглежда.
71. В трансграничен случай в рамките на процедурата по член 60, водещият надзорен орган може да изпрати до засегнатия надзорен орган (засегнатите надзорни органи) искане за всякакъв вид взаимопомощ, която се счита за полезна при вземане на решение в конкретния случай.
72. По време на етапа на разследване има няколко ситуации, в които на водещия надзорен орган може да се наложи да поиска взаимопомощ от друг засегнат надзорен орган (други засегнати надзорни органи). Най-често срещаната може би е да се търси съдействие от засегнатия надзорен орган, до който е подадена жалбата (например да се поиска допълнителна информация, която да бъде предоставена от жалбоподателя; да бъдат проверени определени факти или да се съберат доказателства в мястото на установяване на организацията в тази държава членка). В такива ситуации ще участва само един засегнат надзорен орган.

²⁸ Вж. т. 36, 189 и следващи относно задължителното действие на проекта за решение.

²⁹ Водещият надзорен орган обаче има право да разшири участието до надзорни органи, които не са засегнати надзорни органи.

73. На водещия надзорен орган обаче може да се наложи да поиска от засегнат надзорен орган (засегнати надзорни органи) да предостави(ят) информация или да извърши(ат) разследване в конкретно място (конкретни места) на установяване на администратора или на обработващия лични данни в някои държави членки с оглед на условията, при които се обработват данните, или на разпределението на отговорностите между местата на установяване. При тези обстоятелства водещият надзорен орган ще отправи искането до съответния засегнат надзорен орган (съответните засегнати надзорни органи).
74. В края на процедурата по член 60, след като администраторът или обработващият лични данни е уведомил водещия надзорен орган за мерките, взети с цел осигуряване на съответствие с окончателното му решение, съгласно член 60, параграф 10 и след като информира другия засегнат надзорен орган (другите засегнати надзорни органи), водещият надзорен орган може все пак да поиска от него/тях да предоставят взаимопомощ под формата на проверка дали — и как — мястото на установяване на този администратор или обработващ лични данни в тази държава членка е изпълнило решението.
75. Исканията за взаимопомощ, изпратени съгласно член 60, параграф 2, следва от една страна да са в съответствие с общите правила на член 61 по отношение на целите и причините, обосноваващи искането от водещия надзорен орган, а от друга с възможния отговор от засегнатия надзорен орган (засегнатите надзорни органи).
76. В съответствие с член 61, параграф 2, когато получи(ат) искане от водещия надзорен орган, засегнатият надзорен орган (засегнатите надзорни органи) предприема(т) всички подходящи мерки, за да отговорят на искането *„без ненужно забавяне“* и *„не по-късно от един месец след получаване на искането“*.
77. Принципът за даване на приоритет до известна степен на процедурата по член 60 вече е заложен в член 60, параграф 3, където се използва понятието *„незабавно“*, както и в строго определените срокове, предвидени в параграфи 4 и 5. С понятието *„ненужно забавяне“*, използвано в член 61, също се подчертава необходимостта надзорният орган да действа незабавно, въпреки че разнообразието от действия, обхванати от исканията за взаимопомощ, може да предполага различни срокове за пълно удовлетворяване на искането. Във всеки случай, съгласно член 61, параграф 2 във връзка с член 61, параграф 5 засегнатият надзорен орган (засегнатите надзорни органи) информира(т) водещия надзорен орган не по-късно от един месец след получаване на искането *„за резултатите или, в зависимост от случая, за напредъка на предприетите мерки в отговор на искането“*.

4.4 Организиране на съвместни операции

78. В съответствие с член 60, параграф 2 водещият надзорен орган може да провежда съвместни операции съгласно член 62, по-специално да извършва разследвания или да наблюдава изпълнението на мярка, засягаща администратор или обработващ лични данни, установен в друга държава членка.
79. Следователно в рамките на водещата си роля в процедурата по член 60, когато прецени, че в текущия случай има полза от съвместно разследване или от съвместни принудителни мерки, водещият надзорен орган може да организира съвместна операция, като поиска от засегнатия надзорен орган (засегнатите надзорни органи) да участва(т) в такова действие, въпреки че засегнатия надзорен орган не е задължен да отговори положително.
80. Домакин на съвместна операция може да е водещият надзорен орган в своята държава членка, или тя може да бъде организирана от водещия надзорен орган като съвместно разследване от засегнати надзорни органи, което се провежда в няколко държави членки, където има място на установяване на администратора/обработващия лични данни, за да се извършат проверки на място, необходими за резултата от процедурата на сътрудничество. Съвместна операция може също така да бъде започната от водещия надзорен орган като съвместна принудителна мярка на съответните засегнати надзорни органи, за да се наблюдава едновременно изпълнението на решението на водещия надзорен орган във всяко място на установяване на администратора или на обработващия лични данни, за който решението е обвързващо.

5 ЧЛЕН 60, ПАРАГРАФ 3 — ЗАДЪЛЖЕНИЕ ЗА ИНФОРМИРАНЕ ОТ СТРАНА НА ВОДЕЩИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН И ЗА ПРОЕКТ ЗА РЕШЕНИЕ

81. В член 60, параграф 3 е описан процесът на вземане на решения, който е важен етап в процедурата на сътрудничество между водещия надзорен орган и засегнатите надзорни органи. Целта на този етап е бързо да се намери консенсусно решение относно резултата от случая.
82. В член 60, параграф 3 акцентът е върху задълженията на водещия надзорен орган и се установяват три основни задължения:
 - незабавно предаване на имащата отношение информация по въпроса на засегнатите надзорни органи,
 - незабавно представяне на другите засегнати надзорни органи на проект за решение, за да се получи тяхното становище, и
 - вземане надлежно предвид на вижданията на засегнатите надзорни органи.

Тези задължения трябва да се разглеждат в съответствие с консенсусния подход, установен в член 60, параграф 1.

5.1 Член 60, параграф 3, първо изречение: задължение на водещия надзорен орган незабавно да споделя информация

5.1.1 Понятието „незабавно“

83. Понятието „незабавно“ се използва и в двете изречения на член 60, параграф 3. Докато първото изречение съдържа задължението на водещия надзорен орган да предаде незабавно на другите засегнати надзорни органи съответната информация по въпроса, във второто изречение е предвидено задължението на водещия надзорен орган да представи незабавно на засегнатите надзорни органи проект за решение.
84. Въпреки че понятието „незабавно“ се използва на различни места в ОРЗД, в член 4 не е включено определение за него.
85. Тъй като член 60, параграф 3 е правна разпоредба съгласно правото на Съюза, понятието „незабавно“ трябва да се тълкува автономно от националното право, за да се осигури еднакво прилагане на ОРЗД.
86. Понятието „незабавно“ е разгледано в решението на Съда на Европейския съюз (от 18.11.1999 г. по дело С-151/98 Р, съображение 25) в контекста на Регламент (ЕС) № 2377/90. Съдът на Европейския съюз констатира, че Общият съд на Европейския съюз правилно е постановил, че в член 8, параграф 3, буква б) не е посочен точно срокът, в който Комисията трябва да предложи на Съвета мерките, които трябва да бъдат приети, и че като е използвал израза „незабавно“ законодателният орган на Общността, макар да изисква от Комисията да действа бързо, все пак ѝ е дал известна степен на свобода.
87. Поради това в съответствие с решението на Съда на Европейския съюз ЕКЗД разглежда понятието „незабавно“, заложен в член 60, параграф 3, първо изречение като задължение да се действа бързо³⁰.
88. Фактът, че законодателят е въвел понятието „незабавно“ в този смисъл, показва, че според него е необходимо да се предприемат действия по отношение на увеличаване на скоростта на информационния поток, свързан с проекта за решение. Въпреки това, поради разнообразието от случаи, не може да бъде определен конкретен срок. Поради това ЕКЗД счита, че понятието „незабавно“ означава, че информацията трябва да бъде предоставена не буквално веднага или в определен срок, а без колебание, т.е. в рамките на срок за преглед, който трябва да бъде определен според обстоятелствата в отделния случай. Накратко това означава, че водещият надзорен орган трябва да действа проактивно и възможно най-бързо, съобразно случая. Това, разбира се, важи и за реакцията на другите засегнати надзорни органи на искания от страна на водещия надзорен орган.
89. За да се улесни планирането на другите засегнати надзорни органи във връзка с приноса им към проекта за решение, водещият надзорен орган следва да обмисли как е възможно да се подпомогне планирането на тяхната работа. Това може да бъде направено например, когато е подходящо, като се изготви примерен график.

³⁰ В т. 115 от заключението си по дело С-645/19 генералният адвокат Вобек заявява, че поначало в случаите на трансгранично обработване ОРЗД изисква ВНО да действа бързо. Въпреки че незабавното действие не е синоним на бързото действие, ЕКЗД счита, че ако водещият надзорен орган действа проактивно и възможно най-бързо, той изпълнява изискванията за незабавно действие.

Пример 2: Преди разследването водещият надзорен орган проактивно и бързо споделя график на стъпките, които възнамерява да предприеме. Своевременно, след приключване на разследването, водещият надзорен орган изпраща на засегнатите надзорни органи чрез информационната система на ЕКЗД обобщение на резултатите от разследванията под формата на бележка, с кратък, разумен срок³¹ за коментари в рамките на процедурата за „неофициална консултация“.

След това той споделя събраната имаща отношение информация и актуализира графика, като добавя дата, на която възнамерява да сподели предварителен проект за решение, и информация до кога иска да получи коментари от засегнатите надзорни органи по този предварителен проект за решение и през кои периоди възнамерява да поиска мнението на засегнатите страни.

90. Като най-добра практика водещият надзорен орган и засегнатите надзорни органи може да се споразумеят, че задължението за „незабавен“ обмен на имаща отношение информация е изпълнено, ако има проактивен, бърз и изчерпателен обмен на всяка съотносима информация, което позволява на засегнатите надзорни органи да проверят, оценят и реагират на тази информация достатъчно рано.

5.1.2 Понятието „имаща отношение информация“

91. По отношение на понятието „имаща отношение информация“ може да се погледнат бележките, предоставени в раздел 3.3.
92. С член 60, параграф 3, първо изречение се установява задължение на водещия надзорен орган да информира засегнатите надзорни органи, за разлика от член 60, параграф 1, второ изречение, в който се урежда взаимният обмен на информация между водещия надзорен орган и другите засегнати надзорни органи. Предаването на съотносима информация от водещия надзорен орган съгласно член 60, параграф 3, първо изречение във връзка с член 60, параграф 1, второ изречение в крайна сметка е свързано с представянето на проекта за решение. Имащата отношение информация, която е достъпна само за водещия надзорен орган, следва да се предава на другите засегнати надзорни органи чрез информационната система на ЕКЗД.
93. Основната идея на процедурата на сътрудничество е да се стигне до консенсусно решение и случаят да се разреши чрез взаимодействие между водещия надзорен орган и другите засегнати надзорни органи. Следователно, участието на другите засегнати надзорни органи в процедурата на сътрудничество не се ограничава до правото да изразят относимо и обосновано възражение съгласно член 60, параграф 4. По-специално, преди създаването на проекта за решение засегнатите надзорни органи следва да са в състояние да дадат своя принос за цялостната процедура и да могат да изразят своите виждания, и преди създаването на проекта за решение.
94. За тази цел по принцип водещият надзорен орган следва да се стреми да обменя предварителни резултати, преди да представи проекта за решение, по-специално, когато може да се очакват различни виждания или когато другите засегнати надзорни органи може да се нуждаят от известно време, за да се запознаят с въпроса. Това позволява на водещия надзорен орган да е

³¹ Какво се приема за разумно трябва да се преценява за всеки отделен случай и може да е в диапазона от няколко седмици до месец или повече.

информиран за вижданията на другите засегнати надзорни органи, за да ги вземе надлежно предвид още при изготвянето на проекта за решение.

Пример 3: На ранен етап, след предварително разглеждане на случай, основан на жалба, при което е установено по-нататъшно използване на лични данни за други цели от бизнес партньори, водещият надзорен орган споделя това откритие с другите засегнати надзорни органи, за да се опита да постигне споразумение по въпроса дали да продължи изключително в рамките на обхвата на жалбата, или да разшири обхвата на разследването, така че да бъде обхванато това вторично обработване на данни.

Пример 4: След като приключи установяването на факти, водещият надзорен орган предоставя на другите засегнати надзорни органи обобщение на основните резултати и, както е уместно в този случай, също така набелязва основни въпроси, които те да разгледат, за да започне изграждането на обща основа за оценяване на случая по същество. Това очаквано взаимодействие между водещия надзорен орган и другите засегнати надзорни органи се оказва от съществено значение за откриване от самото начало на различните гледни точки и следователно за насърчаване на необходимото сближаване във възможно най-голяма степен.

Пример 5: На по-късен етап, по-близо до момента на представяне на проекта за решение, всички участващи надзорни органи имат обща представа за фактите, както и оценка на потенциалните нарушения, установени по време на етапа на разследване. В тези предварителни резултати и по-нататъшна оценка са включени разпоредбите, които вероятно са били нарушени, както и предвидените мерки, които надзорните органи трябва да предприемат съгласно член 58, параграф 2 и член 83, параграф 2.

95. Както е посочено по-горе и в примерите, обменът на противоречащи си или различни правни виждания, както и обменът на виждания относно допълващите стъпки, които са били или не са били предприети, и/или елементите, които са били или не са били предоставени, следва да бъде общоприета практика. По този начин би могла да се предотврати дискусиата относно различните тълкувания на ОРЗД и решението по тях да се прехвърли към процедурата за разрешаване на спорове.
96. Независимо от това, когато водещият надзорен орган реши да започне разследване по своя собствена инициатива, а не въз основа на елементи, препратени от другите засегнати надзорни органи, той прави това в рамките на оперативната си самостоятелност и следователно вижданията на другите засегнати надзорни органи не може да доведат до принуждаване на водещия надзорен орган да промени обхвата на своето разследване³².

³² Независимо от това, засегнат надзорен орган може да повдигне като крайна мярка възражение относно обхвата, както е посочено в т. 9 от Насоки 9/2020 на ЕКЗД относно относимо и обосновано възражение, при условие че възражението отговаря на всички изисквания, посочени в член 4, параграф 24, както е обяснено в Насоките.

5.2 Член 60, параграф 3, второ изречение: задължение на водещия надзорен орган да издаде „проект за решение“

5.2.1 Правно задължение за представяне на проект за решение

97. В член 60, параграф 3, второ изречение се предвижда задължението на водещия надзорен орган да представи проект за решение на другите засегнати надзорни органи. Това се доказва от използването на сегашно време на глагола „представям“ на български език (на спомагателния глагол *shall* пред глагола „представям“ на английски език), което означава, че това е правило, което трябва да се следва във всички случаи, когато е приложим член 60.
98. Представянето на проект за решение съгласно член 60, параграф 3, второ изречение е задължение, приложимо за водещия надзорен орган при всички процедури на обслужване на едно гише. Компетентността на водещия надзорен орган се основава на член 56, параграф 1, който трябва да се разглежда като „*lex specialis*“ всеки път, когато възникне проблем по отношение на операции по трансгранично обработване. Компетентността на водещия надзорен орган съгласно член 56, параграф 1 се упражнява в такива случаи „*в съответствие с процедурата по член 60*“; следователно водещият надзорен орган, който предприема действия в рамките на обслужването на едно гише, е обвързан от разпоредбите на член 60, включително на член 60, параграф 3, второ изречение.
99. Съответно водещият надзорен орган е длъжен да представи на другите засегнати надзорни органи проект за решение във всички случаи, също и когато жалбите са оттеглени от жалбоподателя след започване на процедурата по член 60 или когато не е издадено съществено (окончателно) решение съгласно националното право.
100. В тези случаи проектът за решение служи също така като окончателно съгласуване между всички надзорни органи, участващи в процедурата на обслужване на едно гише, в това число с оглед на правните възможности, предвидени в член 60, параграф 4 и следващи. В случаи, основани на жалби, проектът за решение също така представлява основанието за решенията на засегнатите надзорни органи съгласно член 60, параграфи 8 и 9.

Пример 6: След образуването на производство за обслужване на едно гише, основано на жалба, администраторът незабавно отстранява нарушението, след като водещият надзорен орган се обръща към него. С оглед на случая и поведението на администратора, водещият надзорен орган стига до заключението, че случаят може да бъде приключен. Водещият надзорен орган издава проект за решение, в който заявява намерението си да прекрати случая и който съдържа задълбочени мотиви за начина му на действие, и се следват останалите стъпки, предвидени в процедурата по член 60.

101. Както е обяснено в раздел 3.2 по-горе и се припомня в Насоки 9/2020 на ЕКЗД относно относимо и обосновано възражение, „*вниманието на всички участващи надзорни органи следва да се насочи към отстраняването на всякакви недостатъци в процеса по намиране на консенсус по такъв начин, че да се получи съгласуван проект за решение*“. Водещият надзорен орган представя на другите засегнати надзорни органи проекта за решение, „*за да получи тяхното становище*“, т.е. целта е да се поиска мнението на засегнатите надзорни органи по съдържанието на проекта за решение (вж. също споменаването в член 60, параграф 4 на „*мнението*“, което водещият надзорен орган е длъжен да *поиска* „*в съответствие с параграф 3 от настоящия член*“). Следователно, изразяването на мнение, към което е

насочено представянето на проект за решение, следва да се разглежда отново с цел постигане на консенсус, която е в основата на целия механизъм по член 60 (вж. раздел 5.2.4 по-долу относно „да вземе надлежно предвид вижданията им“).

102. Като най-добра практика ЕКЗД препоръчва водещият надзорен орган да информира предварително другите засегнати надзорни органи за намерението да представи проект за решение. Това може да бъде направено в съответствие с примерния график, предоставен от водещия надзорен орган като част от имащата отношение информация (съгласно член 60, параграф 1), по-специално за случаи, в които участват голям брой засегнати надзорни органи и/или в които са повдигнати чувствителни въпроси. Във всеки случай предварителната информираност за това, което е в процес на подготовка, ще помогне на засегнатите надзорни органи да организират оценката си на проекта за решение и да се възползват изцяло от срока от четири седмици по член 60, параграф 4.
103. По отношение на частта „представя“ на задължението, ЕКЗД препоръчва това представяне да се извършва само чрез информационната система на ЕКЗД, за да може да се постигне сигурност относно датата на представяне, която е началната точка за изтичането на срока от четири седмици по член 60, параграф 4, и за да може всички засегнати надзорни органи да получат едновременно проекта за решение. Този подход ще осигури сигурното и поверително представяне, а също така е необходим предвид възможните възражения срещу проекта за решение и разногласия между водещия надзорен орган и засегнатите надзорни органи, с които се задейства процедурата по член 65, параграф 1, буква а)³³. Използването на информационната система на ЕКЗД изглежда най-подходящият канал за осигуряване на ясно удостоверение за времето на представяне на проекта за решение и е в съответствие с член 60, параграф 12.
104. Що се отнася до съдържанието на представения документ, по принцип проектът за решение следва да съдържа всички необходими елементи, за да го оценят засегнатите надзорни органи (вж. раздел 6.2.2 по-долу). Освен това, по-специално при случаи, водещи до приемане на коригираща мярка и свързани с обмен на голямо количество съотносима информация, за да бъдат разбрани мотивите и анализът, довели до проекта за решение, „имащата отношение информация“ за целите на проекта за решение следва да е била обменена преди представянето на проекта за решение с оглед постигане на консенсус, който е в основата на цялата процедура на сътрудничество. В други, по-прости случаи, когато проектът за решение не се нуждае от обяснение и не е необходимо да се обменя имаща отношение информация или е необходимо да се обмени много малко такава информация, съответната информация може да се сподели заедно с проекта за решение. Следователно, по принцип задължението по член 60, параграф 3, второ изречение е водещият надзорен орган да представи единствено самия проект за решение.
105. Освен това ЕКЗД припомня, че когато е приложимо съгласно националното право, водещият надзорен орган следва да осигури пълното съответствие на проекта за решение, който представя на този етап, с разпоредбите на националното право относно правото на страните, които са обект на това решение, да бъдат изслушани (по-специално на въпросния администратор/обработващ

³³ Всъщност член 11, параграф 2, буква д) от Правилника за дейността съдържа изискване водещият надзорен орган да предостави „документация, доказваща момента и формата на представяне на (преработения) проект за решение“, за да може Секретариатът да провери дали проектът за решение (или преработеният проект за решение) и възраженията са представени в приложимите срокове.

лични данни и на жалбоподателя, ако жалбата трябва да бъде оставена без разглеждане или отхвърлена съгласно приложимото национално право). Следователно, водещият надзорен орган не е длъжен да представи заедно с проекта за решение и в същия момент такива документи, които може да са необходими за предоставяне на доказателства за зачитане на правото на изслушване, но следва да посочи в самия проект за решение стъпките, предприети за осигуряване на такова зачитане.

5.2.2 Понятието „проект за решение“

106. Представянето на проект за решение трябва да се разглежда като един от основните елементи в рамките на механизма за сътрудничество, тъй като представлява от една страна решаващата и последна възможност за взаимни консултации относно оставащите разногласия, а от друга страна — единствената възможност за другите засегнати надзорни органи да изразят относими и обосновани възражения.
107. В самият ОРЗД не е определено понятието „проект за решение“. С оглед на значението и целта на процедурата на сътрудничество, по отношение на понятието „проект за решение“ на равнището на ЕС следва да се разработят общи минимални стандарти, за да се даде възможност на всички участващи надзорни органи да участват адекватно в процеса на вземане на решения.
108. Съгласно член 288, параграф 1 от ДФЕС решението е акт за упражняване на областите на компетентност [на Съюза]. В този смисъл в ОРЗД, за да се определят областите на компетентност на органите за защита на данните се използват понятията „задачи“ (член 57) и „правомощия“ (член 58).
109. По отношение на мерките със задължителен характер, които надзорните органи са оправомощени да предприемат, описание на формалните изисквания може да се намери в съображение 129:
- писмен вид
 - ясно и недвусмислено формулиране
 - посочване на надзорния орган, който е издал мярката³⁴
 - датата на издаване на мярката
 - подпис на упълномощен служител на надзорния орган
 - посочване на основанията
 - позоваване на правото на ефективни правни средства за защита.
110. Тези формални аспекти са в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз относно решенията на органите на ЕС съгласно член 288, параграф 1 от ДФЕС³⁵, както и с Хартата на основните права³⁶. Въпреки че се предполага, че тези разпоредби регулират органите на ЕС, последните предоставят насоки и може да позволят заключения относно формата и

³⁴ В това е включено оставянето без разглеждане/отхвърлянето на жалба.

³⁵ Вж. СЕС, съединени дела 11/66 („задължително правно действие“); СЕС, дело C-317/19 Р („разглежда тяхната жалба достатъчно подробно и посочва подходящи причини“), СЕС, съединени дела 8 до 11/66 („мотиви за това решение с достатъчна яснота“); СЕС, дело C-24/62 („основни правни и фактически въпроси, на които то се основава“).

³⁶ Член 41, параграф 2, буква) от Хартата на основните права („задължението на администрацията да мотивира своите решения“).

съдържанието на проект за решение, тъй като съгласно правото на Съюза съответните компетентности са предоставени на надзорните органи.

111. Предходните условия водят до тълкуването, че всяко решение, което има за цел да породи правни последици, трябва да съдържа описание на съотносимите факти, основателни мотиви и подходяща правна оценка. Тези изисквания по същество служат за целите на правната сигурност и правната защита на заинтересованите страни. Приложено към областта на надзора на защитата на личните данни, това означава, че администраторът, обработващият лични данни и жалбоподателят следва да са в състояние да осъзнаят всички мотиви, за да решат дали да отнесат делото до съда³⁷. Като се има предвид процеса на вземане на решения в рамките на механизма за сътрудничество, засегнатите надзорни органи също трябва да са в състояние да вземат решение за евентуално предприемане на действия (например- да приемат решението, да представят своите виждания по темата).
112. Съгласно член 60, параграф 3, второ изречение понятието „решение“ се променя, като пред него се добавя „проект за“. Проект обикновено се нарича документ, който не е окончателен. Това е по-ранна версия на документа, за завършването на която все още е необходима допълнителна стъпка. Освен тази последна стъпка, проектът съдържа всички елементи на окончателния документ, но може да бъде подложен на допълнително обсъждане или коригиране. В резултат на такива обсъждания проектът може да бъде приет от лицата, които го преглеждат, или изменен според техните забележки. Това е в съответствие с формулировката в ОРЗД, която гласи, че проектът за решение се представя на другите засегнати надзорни органи, „за да [се] получи тяхното становище“.
113. За да изпълнят задълженията си като засегнати надзорни органи в рамките на процедура на сътрудничество, е необходимо другите засегнати надзорни органи да са способни да оценят случая въз основа на изчерпателна документация. Необходимо е другите засегнати надзорни органи да са в състояние да разберат напълно случая, заключенията на водещия надзорен орган и мотивите, които са довели до тези заключения.

Пример 7: За да могат да разберат доколко е подходяща дадена глоба, другите засегнати надзорни органи трябва да знаят размера на предложената глоба и специфичните обстоятелства на оценката. Това обикновено се обяснява по разбираем начин в решение, което отговаря на гореспоменатите минимални стандарти.

114. Като се вземат предвид изложените по-горе констатации, проектът за решение е временно предложение в същата форма, в каквато би било окончателното решение. Единствените разлики, освен процедурните съображения между проект за решение и окончателно решение, са, че стъпката на (окончателната) консултация с другите засегнати надзорни органи не е изпълнена и фактът, че проектът за решение все още няма задължителен характер на външно равнище. Ако не бъдат изразени относими и обосновани възражения съгласно член 60, параграфи 4 и 5, проектът за решение става правно обвързващ за всички надзорни органи (вж. член 60, параграф 6)³⁸.

³⁷ Вж. също съображение 129, последно изречение.

³⁸ На този етап следва да се изясни дали решението ще бъде финализирано съгласно член 60, параграф 7, 8 или 9. Вж. т. 227.

115. С оглед на гореспоменатите конституционни изисквания за правно решение по смисъла на правото на Съюза и на фона на значението и целта на процедурата на сътрудничество изглежда необходимо проектът за решение по смисъла на член 60, параграф 3, второ изречение да съответства по форма и съдържание на решението, което компетентният надзорен орган следва да приеме в конкретния случай. В това отношение ЕКЗД счита, че понятието „проект“ се отнася единствено до временния характер, произтичащ от изискването за задължително участие по член 60, параграф 3, второ изречение.
116. В случаите, в които жалбата е оттеглена след започване на процедурата по член 60 или в които не е издадено съществено (окончателно) решение съгласно националното право, проектът за решение следва да бъде изменен, както е подходящо за случая, с оглед да бъдат представени констатациите в съответствие с параграф 113 по-горе. Това означава, че в проекта за решение трябва при всички случаи да се включат намерението на водещия надзорен орган да приключи делото и достатъчно мотиви, подходящи за случая, които трябва най-малкото да позволят на другите засегнати надзорни органи да се защитят в рамките на своята юрисдикция.
117. Освен това ЕКЗД посочва, че по принцип съществуващите задължения за предоставяне на информация в процедурата на сътрудничество не засягат формата и съдържанието на проекта за решение. Непрекъснатата прозрачност по време на всички етапи на процедурата е жизненоважна, но не засяга необходимостта от подходящо описание на случая и от правната оценка като част от самия проект за решение.
118. Създадената от законодателя система за сътрудничество предполага компетентните надзорни органи да се стремят към консенсус по всички въпроси от значение за съответния случай на по-ранен етап чрез непрекъснат обмен на информация. Ето защо ЕКЗД би искал да подчертае, че вниманието на всички участващи надзорни органи следва да бъде съсредоточено върху отстраняването на всички недостатъци в процеса на съгласуване по такъв начин, че резултатът да бъде консенсусен проект за решение.
119. Тези твърдения се прилагат, без да се засягат каквито и да е допълнителни изисквания към решенията, които може да произтичат от съответното национално право.

5.2.3 Понятието „незабавно“ по отношение на представянето на проекта за решение

120. Съгласно член 60, параграф 3, второ изречение водещият надзорен орган представя проекта за решение „незабавно“ на другите засегнати надзорни органи. Навременното представяне на проекта за решение също така намалява рисковете за защитата на основните права и свободи на субектите на данни, тъй като с коригиращите мерки, предприети навреме от надзорните органи, се предотвратява продължаването на нарушенията.
121. По отношение на правната квалификация на понятието „незабавно“ се прилага анализът в раздел 5.1.1 по-горе. Следователно водещият надзорен орган трябва да започне бързо да създава проекта за решение, за да го представи на другите засегнати надзорни органи; въпреки това, като се има предвид сложността и разнообразието от случаи, срокът, в който водещият надзорен орган трябва да представи бързо проекта за решение, може да бъде доста различен.
122. Времето, необходимо за представяне на проекта за решение, трябва да се прецени въз основа на обективен стандарт. Освен това се вземат предвид особеностите на отделния случай и

основното задължение за сътрудничество „в стремеж за постигане на консенсус“, посочено в член 60, параграф 1, което в този случай се отнася до етапа, предхождащ представянето на проекта за решение.

Пример 8: При сравнително лесно разследване на жалба относно правата на субектите на данни, резултатите от което трябва да бъдат разкрити на другите засегнати надзорни органи, тъй като са съотносима информация, съгласно член 60, параграф 3, първо изречение, за водещия надзорен орган следва да е възможно да представи проекта за решение скоро след приключване на разследванията.

В случаи със сложни заключения и разследвания може да бъде оправдано на водещия надзорен орган да отнеме известно време да представи проекта за решение след приключването на разследванията (за които е предоставена информация на засегнатите надзорни органи)³⁹.

123. Следва да се отбележи, че съгласно член 41, параграф 1 от Хартата на основните права жалбоподателят има право жалбата му да бъде разгледана в разумен срок. Съдът на Европейския съюз посочва в решение от 8 май 2014 г. (по дело С-604/12), че прогласеното в член 41 от Хартата право на добра администрация е проявление на общ принцип на правото на ЕС. Това схващане трябва да се спазва и при изпълнението на правото на Съюза в рамките на цялото административно право на държавите членки, като например в процедурата по член 60 — още повече като се има предвид, че в съображение 129 се припомня, че правомощията на надзорните органи (като правомощията за разследване и корективните правомощия, включително правомощия за налагане на санкции) следва да се упражняват „(...) справедливо и в разумен срок“. От това следва, че срокът, в който водещ надзорен орган може да представи проект за решение в случай, основан на жалба, следва да бъде такъв, че да не води до неразумен срок за разглеждането на тази жалба.

5.2.4 Понятието „да вземе надлежно предвид вижданията им“

124. За да е възможно водещият надзорен орган да вземе предвид вижданията на другите засегнати надзорни органи, те имат задачата да изразят своите мнения на възможно най-ранен етап в процедурата. Следователно, вижданията, които трябва да бъдат изразени, се разбират по-широко, а не единствено като относими и обосновани възражения. Всъщност член 60, параграф 3, второ изречение се отнася до по-широко понятие от простото разглеждане от водещия надзорен орган на относими и обосновани възражения (член 60, параграфи 4 и 5), като са включени и коментари, изразяване на подкрепа или забележки.

125. ЕКЗД счита, че водещият надзорен орган има задължението надлежно да взема предвид мненията на другите засегнати надзорни органи преди и след представянето на проекта за

³⁹ Следва е да се припомни, че необходимостта от определяне с консенсус на обхвата на разследванията в отделните случаи е призната от ЕКЗД в Насоки 9/2020 относно относимо и обосновано възражение (вж. т. 27): „При процедури, основани на жалба или на нарушение, докладвано от засегнат надзорен орган, обхватът на процедурата (т.е. онези аспекти на обработването на данни, които потенциално са предмет на нарушение) следва да се определя от съдържанието на жалбата или от сигнала, подаден от засегнатия надзорен орган: с други думи, следва да се определя от аспектите, разгледани в жалбата или сигнала. При разследванията по собствена воля водещият надзорен орган и засегнатите надзорни органи следва да търсят консенсус относно обхвата на процедурата (т.е. аспектите на разглежданото обработване на данни), преди да започнат официално процедурата.“

решение, тъй като постигнато на консенсус обхваща цялата процедура на сътрудничество и не се прекратява с представянето на проекта за решение.

126. За тази цел в проекта за решение следва вече да са разгледани в колкото е възможно по-голяма степен аргументите и вижданията, споделени от другите засегнати надзорни органи. В съображение 125, второ изречение се посочва, че водещият надзорен орган следва да осигурява активно участие и да координира засегнатите надзорни органи още в процеса на вземане на решения. Степента, в която това е необходимо, може да е различна в зависимост от случая.
127. Задължението на водещия надзорен орган надлежно да вземе предвид мненията на другите засегнати надзорни органи при изготвянето на проекта за решение може да бъде изведено и от текста на член 60, параграф 3, второ изречение, доколкото се отнася до вижданията, изразени преди представянето на проекта за решение. Задължението на водещия надзорен орган да се съобрази със становищата на другите засегнати надзорни органи след представянето на проекта за решение означава, че водещият надзорен орган е длъжен да разглежда не само относимите и обосновани възражения, но също така и коментари или забележки, изразени в рамките на предвидения в член 60, параграфи 4 и 5 срок.
128. Съобразяването означава, че водещият надзорен орган трябва да вземе предвид гледните точки и аргументите на другите засегнати надзорни органи по същество, като положи дължимата грижа, тъй като целта на процедурата на сътрудничество е да се постигне консенсусно решение.
129. Като най-добра практика водещият надзорен орган следва да реагира на вижданията, предоставени от всички засегнати надзорни органи. Основното задължение за постигне на консенсус налага съпътстващи задължения както на водещия надзорен орган, така и на другите засегнати надзорни органи. Това означава, че водещият надзорен орган е длъжен да вземе предвид всички мнения. Въпреки това той не е задължен да се съобрази с всяко изразено виждане. Такъв е по-специално случаят, когато другите засегнати надзорни органи имат становища, които си противоречат.
130. В член 60, параграф 3, второ изречение се използва формулировката „да вземе надлежно предвид“ вижданията на другите засегнати надзорни органи, докато формулировката в съображение 130, второ изречение е „да отчита във възможно най-голяма степен“⁴⁰ становището на засегнатия надзорен орган, до когато е подадена жалбата, когато се вземат мерки, предназначени да породят правни последици, включително налагане на административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“. Различната формулировка („във възможно най-голяма степен“ вместо „надлежно“) отразява специфичната роля на засегнатия надзорен орган, до който е подадена жалбата, и предполага, че становищата на този

⁴⁰ В процедурите на сътрудничество по член 56, в които водещият надзорен орган е упражнил правото си по член 56, параграф 4, първо изречение и е решил сам да разгледа случая, в ОРЗД се предвижда още по-значително участие на засегнатия надзорен орган. В тези случаи засегнатият надзорен орган може да представи на водещия надзорен орган проект за решение съгласно член 56, параграф 4, второ изречение и водещият надзорен орган е изрично задължен да отчете „в максимална степен“ този проект. Тази формулировка предполага по-висок праг, тъй като с нея се въвежда дори още по-голямо задължение водещият надзорен орган да вземе предвид възгледите на засегнатия надзорен орган в сравнение с формулировката „да вземе надлежно предвид вижданията им“.

засегнат надзорен орган оказват по-значително влияние върху проекта за решение. Това се дължи на тясната връзка между този засегнат надзорен орган и случая, тъй като той изпълнява ролята на единна точка за контакт за жалбоподателя и освен това от него може да се изисква да приеме и защити решение съгласно член 60, параграфи 8 и 9.

6 ЧЛЕН 60, ПАРАГРАФ 4 — ОЦЕНКА НА ВЪЗРАЖЕНИЯТА И ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ЗАДЕЙСТВАНЕ НА ПРОЦЕДУРА ЗА УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ

6.1 Цел на разпоредбата

131. Член 60, параграф 4 се отнася до периода непосредствено след представянето на проекта за решение от водещия надзорен орган. След представянето започва да тече срок от четири седмици, през който всеки засегнат надзорен орган може да повдигне възражения срещу проекта.
132. Позицията на член 60, параграф 4 в рамките на отделните разпоредби на член 60 е уникална, доколкото с него се установява връзка между процедурата на сътрудничество и процедурата на съгласуваност. Когато засегнат надзорен орган *„изрази относимо и обосновано възражение срещу проекта за решение (...), водещият надзорен орган, в случай че не приема относимото и обосновано възражение или счита, че това възражение не е относимо или обосновано, отнася въпроса до механизма за съгласуваност, посочен в член 63“*. Това заслужава специално внимание предвид факта, че при този сценарий не може да бъде постигнат консенсус между надзорните органи, която е от съществено значение за процедурата на сътрудничество.
133. ЕКЗД припомня, че постигането на споразумение относно резултатите от случая е крайната цел на цялата процедура, установена с член 60, и че постигането на консенсус следва да има приоритет пред започването на процеса за уреждане на спорове. Задължението за сътрудничество се прилага на всеки етап от процедурата и по отношение на всички участващи надзорни органи. По отношение на член 60, параграф 4 това означава, че както другите засегнати надзорни органи, така и водещият надзорен орган следва внимателно да следват предишните стъпки, установени в член 60, параграфи 1 и 3.

6.2 Относими и обосновани възражения от страна на засегнатите надзорни органи

134. След като водещият надзорен орган поиска мнението им в съответствие с член 60, параграф 3, другите засегнати надзорни органи могат да повдигнат относими и обосновани възражения в срок от четири седмици, тъй като трябва да е било поискано мнението им *„в съответствие с параграф 3“*.

6.2.1 Изчисляване на крайния срок

135. Срокът от четири седмици започва да тече след като водещият надзорен орган представи проекта за решение съгласно член 60, параграф 3, второ изречение чрез информационната система на ЕКЗД. Срокът за повдигане на евентуални възражения се изчислява въз основа на

Регламент 1182/71⁴¹. Съгласно член 3, параграф 2, буква в) от Регламент 1182/71 „*период, изразен в седмици (...), започва от началото на първия час на първия ден на периода и завършва с изтичането на последния час от който и да е ден от последната седмица (...), който е същият ден от седмицата или се пада на същата дата както деня, от който тече периодът*“.

136. Ако събитие, от което започва да тече изразен в седмици период, настъпи например в понеделник, срокът също завършва в понеделник, в този случай с изтичането на понеделника (т.е. 23:59:59 ч.), четири седмици по-късно.
137. Периодът включва официалните празници, неделите и съботите, тъй като те не са изрично изключени съгласно ОРЗД⁴². Когато обаче последният ден от периода е официален празник, неделя или събота, периодът завършва с изтичането на последния час на следващия работен ден, като по този начин крайният срок завършва на следващия работен ден⁴³. Предвид европейския характер на процедурата на сътрудничество, празниците, публикувани в Официален вестник за институциите на ЕС⁴⁴, следва да се вземат предвид за целите на определянето на официалните празници. Освен това следва да се използва часовата зона, в която е установен ЕКЗД.
138. За да се избегне ситуация, в която датата на изтичане се пада в събота или неделя, инициаторът (т.е. водещият надзорен орган) следва да задейства работния процес единствено в работни дни и следва да се увери, че крайният срок не изтича в някой от празниците на ЕС⁴⁵. В духа на сътрудничество ЕКЗД насърчава водещите надзорни органи да обмислят възможното въздействие на продължителни празнични периоди, преди да представят своите проекти за решение, за да осигурят на другите засегнати надзорни органи възможно най-много време да реагират на тези проекти за решение.
139. В рамките на срока от четири седмици засегнат надзорен орган може да изрази едно или повече възражения срещу представения от водещия надзорен орган проект за решение. С оглед обаче на изискванията за повдигане на относими и обосновани възражения срещу проекта за решение като цяло засегнатият надзорен орган следва да представи своите възражения в едно-единствено изложение, като прави ясно разграничение между различните възражения. Тази най-добра практика ще улесни анализа от страна на водещия надзорен орган и евентуално на ЕКЗД, в случай че бъде задействан механизмът за уреждане на спорове. Ако след подаването на

⁴¹ Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове; в член 40 от Правилника за дейността се потвърждава, че „*За изчисляване на периодите и сроковете, изразени в ОРЗД и в настоящия Правилник за дейността, се прилага Регламент 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове*“.

⁴² Член 3, параграф 3 от Регламент 1182/71.

⁴³ Член 3, параграф 4 от Регламент 1182/71.

⁴⁴ Актуализират се ежегодно с решение на Комисията, за 2021 г. вж. Решение на Комисията от 2 март 2020 г. относно официалните празници през 2021 г. (2020/С 69/05) (<https://op.europa.eu/bg/publication-detail/-/publication/ac0e918d-5d1a-11ea-8b81-01aa75ed71a1>); с изключение на националните празници на Белгия и Люксембург.

⁴⁵ Тъй като понастоящем в информационната система на ЕКЗД не е осигурено автоматично удължаване на срока.

възражението(ята) в информационната система на ЕКЗД засегнатият надзорен орган желае да промени изложението по какъвто и да е начин и поради каквато и да е причина, това все пак би било възможно, стига да бъде направено в срока, предвиден в член 60, параграф 4. Следователно, засегнатият надзорен орган следва да изтрие предишната версия на възражението(ята) и да качи новата в информационната система на ЕКЗД⁴⁶, така че изложението, което е на разположение на водещия надзорен орган и на другите надзорни органи, винаги да съдържа актуализирания текст на възражението(ята).

6.2.2 Относими и обосновани възражения

140. Един от основните елементи на този етап от процедурата на сътрудничество е общото разбиране на понятието „*относимо и обосновано възражение*“. В член 4, параграф 24 се определя, че „*относимо и обосновано възражение*“ означава възражение срещу проект за решение относно това дали е налице нарушение на регламента или не, или дали предвижданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни отговаря на изискванията на регламента, което ясно доказва, че проектът води до значителни рискове за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза.
141. Както е предложил законодателят на ЕС (в края на съображение 124), ЕКЗД е дал насоки относно това какво представлява едно относимо и обосновано възражение. Поради това следващите точки съдържат само разяснения, които са от съществено значение за процедурата по член 60 и не се съдържат в Насоки 9/2020.
142. Право да повдига възражение съгласно член 60, параграф 4 има всеки засегнат надзорен орган поотделно и независимо. Следователно то не зависи от това дали друг засегнат надзорен орган може вече да е повдигнал възражение по същия въпрос. Доколкото засегнат надзорен орган повдига възражение въз основа на няколко точки, всяко възражение трябва поотделно да отговаря на изискванията за относимо и обосновано възражение съгласно член 4, параграф 24⁴⁷. Следователно простото потвърждаване или препращане към относимо и обосновано възражение на друг засегнат надзорен орган не представлява относимо и обосновано възражение само по себе си. В този смисъл, от съображения за правна сигурност, както и за целите на яснотата и надеждността в рамките на процеса на възражение, ЕКЗД препоръчва всеки засегнат надзорен орган да представи свое собствено и пълно (официално) възражение до засегнатия надзорен орган, дори ако даден засегнат надзорен орган желае да се съгласи с възражението на друг⁴⁸.

⁴⁶ Информационната система на ЕКЗД автоматично ще уведоми водещия надзорен орган и другите засегнати надзорни органи за новото допълнение.

⁴⁷ Насоки 9/2020 на ЕКЗД относно относимо и обосновано възражение съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, достъпни на адрес: https://edpb.europa.eu/system/files/2021-06/edpb_guidelines_202009_rro_final_bg.pdf.

⁴⁸ Съгласно Насоки 9/2020 на ЕКЗД относно относимо и обосновано възражение съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, препращането към друго възражение не може да се разглежда като отговарящо на изискването на член 4, параграф 24. В т. 7 от Насоките се пояснява, че „(...) при отнасяне на въпрос от засегнат надзорен орган, по принцип, следва изрично да се споменава всеки елемент от определението по отношение на всяко конкретно възражение“. Освен това в т. 8 от Насоките се посочва, че „[с]ледователно стандартът за „относимо и обосновано възражение“ се основава на допускането, че се спазва задължението на водещия надзорен орган да обменя цялата значима информация, което

143. За да се постигне прагът, определен в член 4, параграф 24, при отнасяне на въпрос от засегнат надзорен орган, по принцип, следва изрично да се споменава всеки елемент от това правно определение по отношение на всяко конкретно възражение. Ако е възможно, като добра практика, възражението може също така да включва предложение за нова формулировка, което да бъде разгледано от водещия надзорен орган и което според становището на засегнатия надзорен орган позволява да се отстранят предполагаемите недостатъци в проекта за решение.
144. В съответствие с изискванията на член 60, параграф 12, засегнатите надзорни органи представят възраженията по електронен път, използвайки стандартизиран формат. За тези цели се използва информационната система на ЕКЗД.
145. Обикновен „коментар“, изразен от засегнат надзорен орган във връзка с проект за решение, не представлява възражение по смисъла на член 4, параграф 24. Следователно, наличието на коментари не поражда задължение за задействане на процедурата по член 65, параграф 1, буква а), ако водещият надзорен орган реши да не предприеме действия по коментара⁴⁹.

6.2.3 Оценка на възраженията срещу проекта, представени съгласно член 60, параграф 4

146. Водещият надзорен орган следва да използва всички възможни средства за обмен на информация с другите засегнати надзорни органи по въпросите, повдигнати в относимото и обосновано възражение. ЕКЗД припомня, че проектът за решение на водещия надзорен орган трябва преди всичко да не се нуждае от обяснение. Независимо от това, в отговор на възражение, водещият надзорен орган следва, също като добра практика, да даде на засегнатия надзорен орган обяснение защо в проекта за решение е възприета определена позиция и също така следва да предостави на засегнатия надзорен орган възможност да обясни допълнително възраженията си без ненужно забавяне. Водещият надзорен орган може също така да поеме инициативата за организиране на срещи или да използва по друг начин неофициални консултации, които да му помогнат да разбере мотивите на съответните органи.
147. В процеса на по-нататъшно сътрудничество и след повдигането на възражение засегнатият надзорен орган може да прецени дали в отговора на водещия надзорен орган са разгледани по подходящ начин неговите опасения и, ако е така, може да обмисли да оттегли възражението си⁵⁰. Случаят може да е такъв, по-специално, когато, след обясненията от страна на водещия надзорен орган, противоречивите виждания са незначителни в сравнение с рисковете за основните права и свободи на субектите на данни.
148. Ако засегнат надзорен орган реши да оттегли възражението си, той винаги трябва изрично да посочи възражението, което възнамерява да оттегли, и да заяви изрично, че желае да го оттегли. Това оттегляне може да се осъществи в рамките на срока от четири седмици или, ако става въпрос за преработен проект за решение, в рамките на срока от две седмици след представянето

дава възможност на засегнатия надзорен орган/засегнатите надзорни органи да се запознаят задълбочено със случая и следователно да представят солидно и добре обосновано възражение“.

⁴⁹ Вж. т. 17 от Насоки 3/2021 на ЕКЗД относно член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД (версия за обществена консултация).

⁵⁰ След изтичане на срока за процедурата засегнатият надзорен орган може да обмисли да не повдига отново възражението си, ако проектът за решение трябва да бъде преработен.

на проекта за решение, като в такъв случай трябва да се извърши в същото уведомление в информационната система на ЕКЗД, в което е повдигнато възражението. Оттеглянето може да се извърши и след този срок⁵¹. Водещият надзорен орган следва да се погрижи да документира кога се е случило това и да уведоми за това оттегляне другия засегнат надзорен орган (другите засегнати надзорни органи) без ненужно забавяне, чрез информационната система на ЕКЗД, тъй като тази информация има качеството на съотносима информация съгласно член 60, параграф 1.

149. Когато възраженията от различни засегнати надзорни органи си противоречат по отношение на оценката на конкретен въпрос⁵², водещият надзорен орган следва да посочи кои възражения възнамерява да приеме и до каква степен/как възнамерява да ги приеме. От друга страна, другите засегнати надзорни органи следва внимателно да преценят дали оттеглянето е подходящо предвид мненията, изразени от водещия надзорен орган и/или от други засегнати надзорни органи⁵³. Важно е да се запомни, че основната цел на член 60 е решенията да се вземат с консенсус, доколкото е възможно. Тази цел се отнася за както за водещия надзорен орган, така и за другите засегнати надзорни органи.

6.3 Отнасяне на въпрос до Комитета

150. В член 60, параграф 4 са предвидени две алтернативни условия, последицата от всяко от които е изискване водещият надзорен орган да поиска решение от Комитета:

- Водещият надзорен орган счита, че възражението(ята) не е/са относимо(и) или обосновано(и).
- Водещият надзорен орган не приема относимото(ите) и обосновано(и) възражение(я).

151. В първата ситуация водещият надзорен орган счита, че подаденото от засегнатия надзорен орган възражение не отговаря на всички изисквания, посочени в член 4, параграф 24, т.е. счита, че възражението или не е относимо, или не е обосновано, или и двете, от гледна точка на това дали е налице нарушение на ОРЗД и/или дали предвиданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни отговаря на изискванията на ОРЗД. Във втората ситуация водещият надзорен орган счита, че възражението(ята) е/са относимо(и) и обосновано(и), но не възнамерява да го/ги приеме.

152. „Въпросът“, който трябва да бъде отнесен до Комитета, е свързан единствено с възражения, които водещият надзорен орган не възнамерява да приеме или за които водещият надзорен орган не счита, че отговарят на прага по член 4, параграф 24. Следователно, елементите, по които няма спор, не трябва да се разглеждат чрез механизма за уреждане на спорове по член 65, параграф 1, буква а).

153. Въпреки че в член 60, параграф 4 не е предвиден изричен срок за отнасяне на въпроса, фактът, че решение, което засяга рисковете за основните права и свободи на субектите на данни, е

⁵¹ Както е предвидено в т. 27 от Насоки 3/2021 на ЕКЗД относно член 65, параграф 1, буква а), засегнатият надзорен орган може да се оттегли дори след започване на процедура по член 65, параграф 1, буква а).

⁵² Подобни ситуации би могло да бъдат предотвратени чрез непрекъснат обмен на информация между участващите надзорни органи.

⁵³ Засегнатите надзорни органи следва да имат предвид, че ако се стигне до уреждане на спор, ЕКЗД ще приеме решението си с (квалифицирано) мнозинство.

висящо, следва да доведе до изискването за отнасяне на въпроса възможно най-скоро, според конкретния случай⁵⁴.

154. От друга страна, в ситуации, в които водещият надзорен орган желае да приеме някои възражения, но не желае да приеме други и/или не ги счита за относими и/или обосновани, той следва да представи преработен проект [на решение] в процедурата в съответствие с член 60, параграф 5, съгласно следващия раздел. Водещият надзорен орган следва да посочи ясно чрез неофициален обмен на информация кои възражения възнамерява да приеме в преработения проект за решение и как възнамерява да направи това. Освен това водещият надзорен орган трябва ясно да посочи кои възражения са били отбелязани като предмет на евентуално по-късно уреждане на спорове посредством член 65, параграф 1, буква а)⁵⁵.
155. Въпреки това, тъй като преработеният проект за решение е нов инструмент, ако искат да поддържат своите възражения, повдигнати на по-ранен етап, другите засегнати надзорни органи ще трябва да заявят отново позицията си, като (повторно) представят възраженията си, след като бъде споделен преработеният проект за решение. ЕКЗД е на мнение, че следва да се прилага този начин на действие, тъй като така ще е възможно да се прибягва до процедурата за уреждане на спорове единствено във връзка с възраженията, които остават неразрешени, въпреки че всички страни са положили усилия за постигане на консенсусно решение.

7 ЧЛЕН 60, ПАРАГРАФ 5 — ПРЕРАБОТЕНИЯТ ПРОЕКТ ЗА РЕШЕНИЕ

7.1 Изпращане до другите засегнати надзорни органи

7.1.1 Водещият надзорен орган възнамерява да приеме

156. С член 60, параграф 5, първо изречение на водещия надзорен орган се дава възможност да приеме относимо и обосновано възражение. Важно е да се отбележи, че да се приеме относимо и обосновано възражение означава това възражение да се приеме такова, каквото е, тъй като водещият надзорен орган счита въпросното възражение за относимо и обосновано и се съгласява с мотивите.
157. Акцентът е върху „*намерението*“ да се приеме. Намерението на водещия надзорен орган да приеме дадено възражение се отразява във факта, че този орган представя преработен проект за решение. До каква степен в преработения проект за решение наистина се приема като цяло относимото и обосновано възражение, повдигнато от засегнат надзорен орган, зависи, между другото, от процедурата, регламентирана в член 60, параграф 5, второ изречение (вж. по-долу, раздел 7.2), и в крайна сметка в член 65, параграф 1, буква а) в случай на спорове.
158. Следва също така да се припомни, че прагът, определен от законодателя на ЕС в определенията на относимо и обосновано възражение съгласно член 4, параграф 24, трябва да бъде постигнат и като се вземе предвид начина, по който засегнатият надзорен орган трябва структурира относимото и обосновано възражение, както е посочено в Насоки 9/2020⁵⁶. Това оказва влияние

⁵⁴ Вж. също съображение 129, четвърто и пето изречение.

⁵⁵ Вж. също Насоки 3/2021 на ЕКЗД относно член 65, параграф 1, буква а).

⁵⁶ За подробности вж. Насоки 9/2020 относно относимо и обосновано възражение, т. 6—8.

върху оценката на относимото и обосновано възражение от страна на водещия надзорен орган. Все пак е безспорно, че намерението да се приеме относимо и обосновано възражение е в съответствие с целта за постигане на консенсус, залегнала в основата на цялата процедура по член 60. Целта на преработването следва да е да се отстрани изцяло посоченият във възражението риск, породен от първоначалния проект за решение, за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, на свободното движение на лични данни в рамките на Съюза.

159. ЕКЗД припомня, че водещият надзорен орган следва да използва всички възможни средства за обмен на информация с другите засегнати надзорни органи по въпросите, повдигнати в относимото и обосновано възражение. Водещият надзорен орган може да поеме инициативата за организиране на срещи или да използва по друг начин неофициални консултации, които да помогнат за разбирането на мотивите на съответните органи⁵⁷. Във всеки случай този обмен на информация следва да доведе до това съдържанието на преработения проект за решение да не е изненада за останалите засегнати надзорни органи, тъй като следва да е резултат от искрено сътрудничество.

7.1.2 Задължението за изпращане на преработен проект за решение

160. Водещият надзорен орган е длъжен да изпрати преработен проект за решение, ако възнамерява да приеме относимо и обосновано възражение, т.е. по ОРЗД няма алтернатива, както става ясно от използването на формата за сегашно време на глагола „изпращам“ на български език (използването на спомагателния глагол *shall* пред глагола „изпращам“ на английски език). Всъщност алтернативата на изпращането на преработен проект за решение може да се състои единствено в отнасяне на въпроса до механизма за съгласуваност съгласно член 60, параграф 4, последно изречение.

161. Следва да се отбележи, че единствено относимо и обосновано възражение, което водещият надзорен орган възнамерява да приеме, задейства задължението и възможността този орган да изпрати преработен проект за решение съгласно ОРЗД. Член 60, параграф 5, първо изречение (и всъщност член 60, параграф 4) се отнася единствено до „относимото и обосновано възражение“, представено от засегнат надзорен орган, противно, по-специално, на член 60, параграф 3, който се отнася до „вижданията“ на другите засегнати надзорни органи⁵⁸.

162. Следователно фактът, че засегнат надзорен орган е предоставил на водещия надзорен орган в рамките на срока от четири седмици по член 60, параграф 4 коментари, забележки, наблюдения, които не са ясно и недвусмислено обявени за относимо и обосновано възражение, не води до задължение или възможност за водещия надзорен орган да изпрати преработен проект за решение. В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 60, параграф 6 както водещият надзорен орган, така и другите засегнати надзорни органи са обвързани от проекта за решение, ако не бъдат подадени възражения „в посочения в параграфи 4 и 5 срок“. Това означава, че водещият надзорен орган не издава преработен проект за решение, ако засегнатите надзорни органи не представят официално възражения чрез информационната система на ЕКЗД

⁵⁷ Вж. също т. 146 и следващи.

⁵⁸ Вж. раздел 5.2.4 по-горе относно „да вземе надлежно предвид“.

в рамките на срока от четири седмици по член 60, параграф 4 (повече подробности са представени в раздел 8)⁵⁹.

163. Ако въпреки това водещият надзорен орган сметне за необходимо да преработи своя проект за решение, представен съгласно член 60, параграф 4, поради фактори или съображения, настъпили в рамките на срока от четири седмици, включително коментари или забележки, представени от другите засегнати надзорни органи, или допълнителни изявления от администратора/обработващия лични данни, той следва да оттегли своя проект за решение преди изтичането на срока от четири седмици и да представи на другите засегнати надзорни органи нов проект за решение. При това водещият надзорен орган следва да постигне баланс между важността на настъпилите фактори или съображения, от една страна, и необходимостта да се осигури навременността на процедурата на сътрудничество, от друга страна⁶⁰. Във всички случаи водещият надзорен орган следва да разясни на всички засегнати надзорни органи защо оттегля своя проект за решение, като се позове на конкретния фактор или съображение, което го подтиква да предприеме такава стъпка. След представянето на новия проект за решение започва да тече нов срок от четири седмици. Като беше посочено, тази възможност се погасява след изтичането на горепосочения срок, ако няма относими и обосновани възражения, и първоначално представеният проект за решение става задължителен за водещия надзорен орган и за другите засегнати надзорни органи.

164. Предвид горното е важно водещият надзорен орган и другите засегнати надзорни органи да се консултират помежду си относно начина, по който водещият надзорен орган тълкува възраженията и как възнамерява да ги приеме.

165. По отношение на начина на изпращане на преработения проект за решение се прилагат същите съображения както при представянето на проекта за решение от водещия надзорен орган⁶¹. Ясно удостоверение за времето (дата, час) на изпращане е началният момент на срока от две седмици по член 60, параграф 5, второ изречение и поради това преработеният проект за решение се изпраща единствено чрез информационната система на ЕКЗД.

7.1.3 Изпращането на преработения проект за решение

166. Що се отнася до съдържанието на изпратения документ, се прилагат съображенията относно съдържанието на проекта за решение⁶². Накратко, от водещия надзорен орган се изисква единствено да изпрати самия преработен проект за решение. Съображенията, направени по отношение на проекта за решение и необходимостта да се осигури зачитане на правото на изслушване⁶³, се прилагат с необходимите изменения и по отношение на преработения проект за решение, поради което водещият надзорен орган следва да се увери, че в преработения проект са посочени стъпките, предприети за осигуряване на такова съответствие, както и че той

⁵⁹ Коментарите, с които се сигнализира за редакционни и правописни грешки, обаче могат да бъдат взети предвид, за да се избегнат съществени грешки в окончателното решение.

⁶⁰ Вижте съображенията например разумния срок за разглеждане на жалби, споменат в съображение 129.

⁶¹ Вж. по-горе в раздел 5.2.3 относно член 60, параграф 3, второ изречение във връзка с представянето/определянето на момента.

⁶² Вж. раздел 5.2.2 по-горе, в който е разяснено понятието „проект за решение“.

⁶³ Вж. т. 105 по-горе.

не се нуждае от обяснение във връзка с промените, въведени за приемане на относимите и обосновани възражения, и с основните причини⁶⁴.

167. В член 60, параграф 5 първо изречение не е определен конкретен срок за представяне на преработения проект за решение от водещия надзорен орган. Това е един от случаите, в които с ОРЗД се предоставя гъвкавост на надзорните органи, също и за да се улесни постигането на консенсус. Въпреки това продължава да се прилага принципът на добрата администрация, в това число принципите на разумния срок и на процесуалната икономия. Освен това сред факторите, които водещият надзорен орган следва да вземе предвид, са следните:

- фактът, че за преработения проект за решение се предвижда по-кратък срок за оценка (2 седмици), отколкото за проекта за решение;
- използването на „незабавно“, което се прилага по отношение на представянето на проекта за решение съгласно член 60, параграф 3;
- съображението, направено в раздел 5.2.4, относно член 60, параграф 3, второ изречение във връзка с необходимостта да се вземе предвид сложността на разглеждания случай, и по-специално броят и естеството на относимите и обосновани възражения, постъпили във водещия надзорен орган;
- в по-общ план, задължението на всички надзорни органи да си сътрудничат честно и в дух на взаимно доверие.

168. Всички горепосочени съображения показват, че е необходимо водещият надзорен орган да направи така, че времето, което изтича от получаването на относимите и обосновани възражения съгласно член 60, параграф 3 до изпращането на преработения проект за решение, да е възможно най-кратко и да е подходящо в рамките на процедурата на обслужване на едно гише. Това не засяга усилията, положени за постигане на консенсус, и евентуалното задължение на водещия надзорен орган да предостави правото на повторно изслушване, съгласно националното право, с оглед на предвидените промени в преработения проект за решение, които ще засегнат по нов начин правата на администратора или на обработващия лични данни.

7.1.4 Вижданията на другите засегнати надзорни органи

169. Целта на изпращането на преработен проект за решение от водещия надзорен орган е да се даде възможност на всички участващи надзорни органи да намерят консенсус и да се получат становищата им относно предложени преработен проект за решение. В тази връзка е важно да се отбележи, че целта на член 60, параграф 5 е да се предостави на засегнатите надзорни органи възможността да изразят мнение относно всички изменения/промени, които са били направени в първоначалния текст на проекта за решение, което е било разпространено първоначално от водещия надзорен орган в съответствие с член 60, параграф 4. Изразът „за да получи тяхното становище“ в член 60, параграф 5, първо изречение отразява формулировката на член 60, параграф 3, второ изречение (вж. раздел 5.2.1 по-горе).

170. Това означава, че — както и при проекта за решение — изпращането на преработен проект за решение трябва да бъде предшествано от обмен на информация между водещия надзорен

⁶⁴ Вж. също т. 159 във връзка с неофициалния обмен на информация преди изпращането на преработен проект за решение.

орган и всички засегнати надзорни органи с цел да бъдат споделени новите заключения, до които е стигнал водещият надзорен орган в светлината на относимото(ите) и обосновано(и) възражение(я), което/които възнамерява да приеме, както и съответните мотиви, за да се получат становищата на другите засегнати надзорни органи⁶⁵. Това е особено подходящо, ако относимите и обосновани възражения засягат няколко въпроса в разглеждания случай, така че степента и задълбочеността на обмена на информация може да са различни в отделните случаи. Водещият надзорен орган може например, когато е уместно, да сподели предварителен преработен проект за решение, преди да издаде официалния преработен проект за решение.

171. Това от своя страна ще даде възможност на другите засегнати надзорни органи да отбележат проблемите или въпросите, които са останали неразрешени и които водещият надзорен орган може да пожелае да разгледа на този етап, отново с оглед постигне на консенсус, преди официалното представяне на преразгледан проект за решение. По-специално, другите засегнати надзорни органи следва ясно да посочат елементите, по отношение на които считат, че относимите и обосновани възражения всъщност не са били взети предвид (т.е. приети) от водещия надзорен орган. В крайна сметка целта на този етап на неофициална консултация е да се предотврати превръщането на становищата на другите засегнати надзорни органи в относими и обосновани възражения срещу преработения проект за решение и съответно задействането на следващите стъпки в процедурата, очертани в следващия раздел, с всички съответни последици.

7.2 Преработеният проект за решение: процедура за оценка

7.2.1 Съвместно прилагане на член 60, параграф 5, второ изречение и на процедурата по член 60, параграф 4

172. В член 60, параграф 5, второ изречение е посочена официалната процедура, която се прилага при разглеждането на преработения проект за решение от другите засегнати надзорни органи. Тази процедура е процедурата, посочена в член 60, параграф 4, с разликата, че срокът е ограничен до две седмици⁶⁶.

173. Следва да се отбележи, че чрез позоваване на член 60, параграф 4, в параграф 5, второ изречение се урежда и процедурата, която водещият надзорен орган трябва да следва, в случай че отхвърли или не приеме относимо и обосновано възражение срещу преработения проект за решение, изразено от други засегнати надзорни органи през двете седмици след изпращането. Последиците от това са няколко:

174. И в двата случая единственият резултат, предвиден съгласно процедурата по член 60, параграф 4, е отнасянето на въпроса от водещия надзорен орган до механизма за съгласуваност, т.е. до ЕКЗД (както е описано в раздел 6.2.3), с оглед взимането на решение със задължителен характер за уреждане на спора, което водещият надзорен орган и другите засегнати надзорни органи са длъжни да спазват (съгласно член 65, параграфи 2 и 6).

175. Ако другите засегнати надзорни органи не повдигнат възражения през срока от две седмици, посочен в член 60, параграф 5, второ изречение, се прилага член 60, параграф 6. В резултат на

⁶⁵ В този момент водещият надзорен орган следва също така да вземе предвид вижданията на другите засегнати надзорни органи, повдигнати като коментари.

⁶⁶ Вж. раздел 6.2.1 по-горе относно изчисляването на крайния срок.

това преработеният проект за решение става задължителен както за водещия надзорен орган, така и за другите засегнати надзорни органи, тъй като член 60, параграф 6 се отнася до случаите, в които в посочените „в параграфи 4 и 5“ срокове не са представени относими и обосновани възражения.

176. От това следва, че ако в рамките на срока от две седмици бъдат повдигнати относими и обосновани възражения и водещият надзорен орган възнамерява да ги приеме, единствената алтернатива е да се приложи отново член 60, параграф 5, първо изречение, за да се постигне в крайна сметка съгласието по (преработения) проект за решение съгласно член 60, параграф 6, който в такъв случай ще стане задължителен както за водещия надзорен орган, така и за другите засегнати надзорни органи.
177. Това би било в съответствие със стремежа за постигане на консенсус, както е предвидено в член 60, параграф 1, от една страна, а от друга страна би се предотвратило задействането на член 65, параграф 1, буква а), тъй като в този случай няма спор, които следва да бъде уреден. Всъщност такъв подход е ясно подкрепен в съображение 138, тъй като следва да бъдат изчерпани всички средства в рамките на механизма за сътрудничество, преди да се задейства механизмът за съгласуваност.
178. Въпреки това, като се имат предвид процедурите на засилено сътрудничество, описани в настоящото ръководство (например обмен на имаща отношение информация на различни етапи и неофициални консултации преди представянето на проект за решение), би следвало тази ситуация да е много изключителна и да е ограничена до случаите, в които въпреки всички усилия специфични обстоятелства не са позволили да се постигне консенсусна позиция.
179. Необходимо е все пак другите засегнати надзорни органи и водещият надзорен орган да имат предвид, че в ОРЗД се предвиждат бързи действия и упражняване на правомощията на надзорните органи справедливо и в разумен срок, както е посочено в съображение 129. Всъщност може да се твърди, че намерението на законодателя не е било да насърчава безкрайно дълъг цикъл от преработени проекти за решения. Поради тази причина евентуалното представяне на нови преработени проекти за решения следва да има извънреден характер, ако е необходимо в конкретния случай, за да се постигне окончателно съгласуване.
180. Като се признава, че стремежът за постигане на консенсус, посочен като основна цел на процедурата на сътрудничество в член 60, параграф 1, не води до задължение за постигане на съгласие на всяка цена, когато водещият надзорен орган съзнателно възнамерява да приеме относимо и обосновано възражение и по този начин да постигне тази цел, следва да се осигури възможност за това чрез представяне на (повторно) преработен проект за решение.
181. Когато водещият надзорен орган стигне до заключението, че консенсусът не е възможен, тъй като няма съществено сближаване между него и другите засегнати надзорни органи, било защото са получени противоречащи мнения на засегнатите надзорни органи, или защото някои правни въпроси остават неуредени, по силата на член 60, параграф 5, второ изречение водещият надзорен орган е задължен да предизвика процедурата, предвидена в член 60, параграф 4, и следователно да отнесе случая до ЕКЗД за прилагане на процедурата за уреждане на спорове съгласно член 65, параграф 1, буква а).

7.2.2 Ограничения за другите засегнати надзорни органи при представянето на относими и обосновани възражения срещу преработения проект за решение

182. Друг въпрос, който трябва да бъде разгледан, е свързан с обхвата на *„процедурата, посочена в параграф 4“*, както се прилага в член 60, параграф 5, второ изречение. Това се отнася по-специално до въпроса дали се прилагат специфични законови ограничения или по отношение на засегнатите надзорни органи, или по отношение на обхвата на относимото и обосновано възражение срещу преработения проект за решение, издаден от водещия надзорен орган.
183. Следва да се припомни, че съгласно член 60, параграф 6 водещият надзорен орган и другите засегнати надзорни органи са обвързани от (преработения) проект за решение единствено ако не са подадени възражения срещу него. Ако случаят не е такъв, т.е. ако действително са били повдигнати относими и обосновани възражения срещу проекта за решение в съответствие с процедурата, предвидена в член 60, параграф 4, тогава нито един засегнат надзорен орган не е обвързан от проекта за решение; освен това преработеният проект за решение, представен от водещия надзорен орган съгласно член 60, параграф 5, първо изречение, е правен инструмент, различен от проекта за решение, посочен в член 60, параграф 4. Съответно засегнат надзорен орган може да повдигне относимо и обосновано възражение срещу преработения проект за решение, дори ако не е повдигнал възражения срещу проекта за решение в рамките на срока от четири седмици, посочен в член 60, параграф 4.
184. Всъщност промените, направени от водещия надзорен орган, за да бъдат приети относимите и обосновани възражения, може да повдигнат нови въпроси и проблеми, с които засегнат надзорен орган не е съгласен в преработения проект за решение. Съгласно горните насоки, засегнатият надзорен орган следва да се увери, че във всяко относимо и обосновано възражение, представено от него, се *„посочва всяка част от проекта за решение [тук: преработения проект за решение], която се счита за недостатъчна, неправилна или лишена от някои необходими елементи, било чрез позоваване на конкретни членове/параграфи, или чрез други ясни указания“*⁶⁷.
185. ЕКЗД настоятелно препоръчва водещият надзорен орган да споделя предварително намерението си да преработи проекта за решението не само със засегнатия надзорен орган, който е повдигнал възражението, но и с всички други засегнати надзорни органи. По този начин ще се гарантира, че преработеният проект за решение и мотивите в него няма да са изненада за другите водещи надзорни органи, и ще се помогне за предотвратяване на евентуалната отрицателна реакция на тези органи на предложените промени.
186. Целта на преработения проект за решение по смисъла на член 60, параграф 5 е да се направи опит да се постигне консенсус по въпроси, по които преди това не е постигнато съгласие. В резултат на това засегнат надзорен орган не следва да повдига относимо и обосновано възражение във връзка с преработен проект за решение, ако преди това не е било повдигнато относимо и обосновано възражение, насочено към този конкретен въпрос, и водещият надзорен орган не е преработил проекта за решение съгласно поставения въпрос.

⁶⁷ Вж. Насоки 9/2020 относно относимо и обосновано възражение съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, т. 9.

8 ОБВЪРЗАЩОТО ДЕЙСТВИЕ НА (ПРЕРАБОТЕНИЯ) ПРОЕКТ ЗА РЕШЕНИЕ

187. В член 60, параграф 6 е описана последната стъпка от процеса на вземане на решение в случаите, в които е било възможно да се постигне консенсус между водещия надзорен орган и другите засегнати надзорни органи. В този случай сигнал за съгласие е липсата на възражения срещу (преработения) проект за решение, което означава, че е приложим член 60, параграф 6. Правните последици от това са две:

- че се счита, че водещият надзорен орган и другите надзорни органи са съгласни,
- че решението има задължителен характер за тях, в смисъл, че процесът на оценка след издаването на проекта за решение е приключил.

8.1 Органите се счита, че са съгласни с проекта за решение

188. Първо, член 60, параграф 6 гласи, че при липса на възражение се счита, че надзорните органи са съгласни с (преработения) проект за решение в неговата цялост. С израза „се счита, че са съгласни“ се пояснява, че не е необходимо засегнатите надзорни органи изрично да подкрепят (преработения) проект за решение. В ОРЗД е предвидено мълчаливо съгласие и се предполага, че надзорните органи са постигнали успешно консенсус в процедурата на сътрудничество. Това мълчаливо съгласие се отнася до съдържанието на (преработения) проект за решение.

8.2 Органите са обвързани с проекта за решение

189. Тъй като се предполага, че водещият надзорен орган и другите засегнати надзорни органи са съгласни, те са обвързани от съдържанието на (преработения) проект за решение. То има незабавно задължително действие по отношение на всички участващи надзорни органи. Това означава, че всяко по-нататъшно приемане на мярка съгласно националното право, като например оставяне на жалба без разглеждане, трябва да бъде в пълно съответствие с договорения проект за решение.

190. Могат да се разграничат две различни измерения на задължителното действие, т.е. по отношение на субектите, обвързани от (преработения) проект за решение (водещия надзорен орган/засегнатите надзорни органи) и на обхвата на този (преработен) проект за решение.

191. Първо, както водещият надзорен орган, така и другите засегнати надзорни органи са обвързани от (преработения) проект за решение, тъй като не са били повдигнати или поддържани възражения. Правните последици от задължителния характер са, че в този случай (преработеният) проект за решение не може впоследствие да бъде допълнително променен или оттеглян⁶⁸. Решението, което трябва да бъде прието от водещия надзорен орган (член 60, параграф 7) или от засегнат надзорен орган (член 60, параграф 8), или в споделена форма от двата надзорни органа (член 60, параграф 9), се основава на (преработения) проект за решение във вида, в който съществува.

192. Решението има задължително действие единствено по отношение на водещия надзорен орган и на другите засегнати надзорни органи, които са участвали в процедурата на сътрудничество.

⁶⁸ В някои изключителни случаи, предвидени от закона, промени или оттегляне все пак може да са необходими; вж. т. 207.

Единствено надзорните органи, които са участвали в процедурата на сътрудничество (т.е. които са потвърдили официално ролята си на засегнати надзорни органи в тази процедура по член 60) и са имали възможност да повдигнат относимо и обосновано възражение срещу проекта за решение, могат да бъдат обвързани от взетото решение.. Останалите надзорни органи нито са имали възможност да представят своите виждания в процедурата на сътрудничество, нито са могли да повдигнат относимо и обосновано възражение срещу проекта за решение.

193. Следователно, ако засегнат надзорен орган, получил жалба, която може да бъде разгледана в рамките на текущата процедура, поиска от водещия надзорен орган да включи неговия случай в тази процедура и се присъедини към процедурата на сътрудничество преди представянето на проекта за решението, и е имал възможност да повдигне относимо и обосновано възражение, процедурата може да продължи и „новият“ засегнат надзорен орган ще бъде обвързан от проекта за решение, при условие че са изпълнени изискванията на член 60, параграф 6.
194. Обратно, ако засегнат надзорен орган, получил жалба, която може да бъде разгледана в рамките на текущата процедура на сътрудничество, изпрати своя случай до водещия надзорен орган, за да бъде свързан с другия(ите) случаи, едва след изтичането на крайния срок по член 60, параграф 4 или по член 60, параграф 5 (например тъй като е получил жалба, отнасяща се до същото нарушение, след изтичане на крайните срокове) и следователно не е имал възможност да изрази относимо и обосновано възражение, този засегнат надзорен орган следва много внимателно да прецени дали по-скоро не би следвало да бъде задействана нова процедура на сътрудничество за тази цел, тъй като отправяйки искане до водещия надзорен орган да включи новия случай в текущата процедура на този етап, този засегнат надзорен орган де факто се отказва от възможността да повдигне възражение срещу решението⁶⁹.
195. ЕКЗД счита, че по принцип от водещия надзорен орган не се изисква непрекъснато да проверява дали всички възможни съответни засегнати надзорни органи, разглеждащи случаи, които биха могли да бъдат обединени в текущите разглеждани процедури, са информирани за текущата процедура на сътрудничество.
196. Следователно, задължителното действие, предоставено с член 60, параграф 6 на конкретното решение, е строго ограничено до конкретната процедура на сътрудничество. В процедурата на сътрудничество се разглежда определен въпрос и целта е да се постигне консенсус по конкретния случай.
197. Следователно, освен обвързващото действие на решението съгласно член 60, параграф 6, резултатът от дадена процедура за сътрудничество не може автоматично да се прилага и по отношение на други процедури на сътрудничество, въпреки възможните прилики. Въпреки това, съгласно член 51, параграф 2 всеки надзорен орган допринася за последователното прилагане на ОРЗД и поради това водещият надзорен орган може да използва повторно текста и заключенията на проект за решение, по което е постигнато съгласие в предишна процедура на сътрудничество по отношение на същия или различен администратор и същото нарушение на ОРЗД, за да се ускори въпросната процедура, ако прецени, че това може да улесни постигането на споразумение и в настоящия случай.

⁶⁹ Вж. по-горе т. 22 и следващи.

198. ЕКЗД счита, че задължителното действие на конкретно решение съгласно член 60, параграф 6 не може да обхваща разясняването на абстрактни правни въпроси, които не са свързани с реалния случай. Надзорен орган, който възнамерява да поиска от ЕКЗД да разясни абстрактни правни въпроси, трябва вместо това да обмисли възможността за прилагане на процедурата по член 64, параграф 2, ако става въпрос за въпрос с общо приложение или с последици в повече от една държава членка.

9 ЧЛЕН 60, ПАРАГРАФ 7 — ВОДЕЩИЯТ НАДЗОРЕН ОРГАН ПРИЕМА РЕШЕНИЕТО И УВЕДОМЯВА ЗА НЕГО

9.1 Общи положения

199. В член 60, параграфи 7—9 са разгледани различните сценарии, след като проектът за решение е станал задължителен за водещия надзорен орган и за другите засегнати надзорни органи. До тези стъпки може да се стигне:

- (i) или след като процедурата, разгледана в предишната глава, е приключила и е постигнат консенсус, или
- (ii) след приключване на уреждането на спор от Комитета.

200. В горепосочените параграфи е очертано:

- (i) кой надзорен орган приема окончателно решение след предходните стъпки, и
- (ii) кой надзорен орган уведомява или информира съответно администратора, обработващия лични данни и жалбоподателя.

201. В член 60, параграф 7 се предвижда процедурата, която трябва да се следва, в случай че решение по отношение на администратора или на обработващия лични данни трябва да се приеме от водещия надзорен орган. Член 60, параграфи 8 и 9 се прилагат единствено в случаи, основани на жалби. С член 60, параграф 8 се уреждат случаите, в които с решението жалбата се оставя без разглеждане или се отхвърля и решението следва да бъде прието от надзорния орган (надзорните органи), получил(и) жалбата⁷⁰. И накрая, в член 60, параграф 9 се разяснява процедурата, която трябва да се следва, когато някои части от жалбата са оставени без разглеждане или отхвърлени и съответното решение се приема по отношение на жалбоподателя от получилия жалбата надзорен орган, докато по други части са предприети действия, което води до решение на водещия надзорен орган по отношение на администратора или обработващия лични данни.

202. Поради тази връзка много от понятията и съображенията, свързани с член 60, параграф 7, ще се прилагат аналогично по отношение на член 60, параграфи 8 и 9.

9.2 Приемане на окончателното решение от водещия надзорен орган

⁷⁰ С член 60 се отрежда специална роля на засегнатия надзорен орган (засегнатите надзорни органи), получил(и) жалба, разглеждана в процедурата. Това е разгледано допълнително в частта относно член 60, параграф 8 и член 60, параграф 9. За да се избегне объркване между тези надзорни органи и другите засегнати надзорни органи, се използва изразът „получил жалбата надзорен орган“. Важно е да се отбележи, че дори водещият надзорен орган може да играе ролята на получил жалбата надзорен орган.

203. В член 60, параграф 7, първо изречение се предвижда, че водещият надзорен орган е длъжен да приеме решение. Това приемане представлява или:

- изпълнение чрез национално решение на консенсуса, постигнат съгласно член 60, параграф 6, и/или
- изпълнение чрез национално решение въз основа на решението на ЕКЗД със задължителен характер, прието съгласно член 65, като се следва процедурата, предвидена в член 65, параграф 6.

204. И в двата случая с националното решение трябва да се осигури пълното прилагане на съгласието, постигнато съгласно член 60, параграф 6, и/или на задължителните указания, изложени в решението на ЕКЗД съгласно член 65⁷¹.

205. В същото време на водещия надзорен орган ще се наложи да коригира формата, за да отговаря на неговите национални административни правила. И накрая, той може да прави чисто редакционни промени, преди да приеме своето национално решение⁷².

206. В член 60, параграф 7 не се посочва конкретен срок, в рамките на който трябва да се осъществи това приемане. Независимо от това, приемането следва да се осъществи възможно най-бързо, в съответствие с принципа на добрата администрация. За разлика от това, ако до този момент е достигнато след процедура за съгласуваност, трябва да се спазва срокът от един месец, предвиден в член 65, параграф 6.

207. Възможно е обаче да съществуват изключителни ситуации, при които приемането на решение, с което се изпълняват заключенията, задължителни за надзорните органи съгласно член 60, параграф 6, би засегнало законосъобразността на националното решение. Това може да се дължи на решение на Съда на Европейския съюз, което съдържа тълкуване, различно от това, което е задължително за другите засегнати надзорни органи и за водещия надзорен орган, или промяна в законодателството. В случай на такива обстоятелства засегнатият надзорен орган, който узнае за тези нови факти, следва незабавно да информира водещия надзорен орган, и обратно. След това водещият надзорен орган следва да информира за това другите засегнати надзорни органи и да им представи нов проект за решение, в който са взети предвид променените обстоятелства. Този нов проект за решение следва да съответства в максимална степен на предишния проект за решение, за да се използва вече постигнатият консенсус.

9.3 Уведомяване и информиране

208. След като решението бъде прието, водещият надзорен орган уведомява за него адресата(ите) му. В случаи, основани на жалба, получилият жалбата надзорен орган също така информира жалбоподателя(ите) за решението. Макар термините „уведомяване“ и „информиране“ да не са уточнени в ОРЗД, те може да са уточнени в националното право. Съдът на европейския съюз обаче поясни, че задължението за уведомяване е изпълнено, когато адресатът е поставен в

⁷¹ Вж. т. 114 и т. 192. Вж. също т. 50 от Насоки 3/2021 на ЕКЗД относно прилагането на член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД — версия за обществена консултация.

⁷² Вж. бележка под линия 58.

положение, в което може действително да узнае за съществуването на решението и за причините, поради които институцията възнамерява да го обоснове⁷³.

209. В съответствие с гореизложеното, с член 60, параграфи 7—9 на понятието „уведомяване“ изглежда се придава по-официална стойност, тъй като то се използва за съобщаването на решението на страната, която може да претърпи неблагоприятни последици от него и следователно може да възнамерява да го оспори⁷⁴.
210. Следователно за целите на член 60, параграфи 7—9, когато уведомява адресата за решението, надзорният орган следва да предостави пълно копие на решението на език, който е в съответствие с националното право. Освен това държавата членка, в която е извършено уведомяването за решението, ще бъде държавата членка, в която решението може да бъде оспорено и, както е посочено по-долу, до вниманието на страните, които просто са били информирани, трябва да бъде сведено, че в тази държава членка следва да се предприемат съдебни мерки.
211. Във всеки случай в член 60, параграф 7, след като водещият надзорен орган уведоми за решението⁷⁵ основното или единственото място на установяване на администратора или обработващия лични данни, според случая, той информира другите засегнати надзорни органи и Комитета, като включва информацията, посочена в следващия подраздел. За тази цел надзорният орган следва да използва процедурата за уведомяване за окончателно решение по член 60 в информационната система на ЕКЗД.
212. Освен че с тази информация се осигурява прозрачност по отношение на засегнатите надзорни органи, предоставянето ѝ на Комитета е от съществено значение, за да се даде възможност на надзорните органи да спазват задължението си да допринасят за последователното прилагане на ОРЗД, както е посочено в член 51, параграф 2. Това ще им позволи да избегнат непоследователно прилагане на ОРЗД, ако в бъдеще се наложи да разглеждат подобен случай.
213. След това получилият жалбата надзорен орган (получилите жалбата надзорни органи) трябва да информира(т) жалбоподателя за резултата от жалбата в съответствие с националните закони и/или практики. Освен това получилият жалбата надзорен орган (получилите жалбата надзорни органи) трябва да информира(т) жалбоподателя(ите) съгласно член 77, параграф 2, че могат да търсят правни средства за защита пред съд в държавата членка на водещия надзорен орган, ако са засегнати от решението на водещия надзорен орган по смисъла на член 78, параграф 1⁷⁶.

Пример 9: След репортаж в медиите, в който се поставя под съмнение законосъобразността на обработването, извършвано от NarroCompanу, множество лица подават жалба до местния си надзорен орган. След като е определен, водещият надзорен орган решава да разгледа жалбите в едно досие, тъй като те се отнасят за една и съща дейност по обработване и едно и също нарушение. След като водещият надзорен орган приема решение и уведомява администратора,

⁷³ За повече информация вж. дело С-6/72, раздел 15, т. 2, съединени дела Т-121/96 и Т-151/96, т. 40, съединени дела С-115, 116/81, т. 13

⁷⁴ Вж. също т. 55 от Насоки 3/2021 на ЕКЗД относно прилагането на член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД, член 78 и съображение 143 до ОРЗД.

⁷⁵ Във връзка с формалните изисквания вж. също раздел 5.2.2 относно понятието „проект за решение“.

⁷⁶ Получилият жалбата засегнат надзорен орган следва също така да може да посочи съответния съд въз основа на приетото решение, споделено от водещия надзорен орган.

всеки от получилите жалба надзорни органи информира съответните жалбоподатели за решението. Когато правят това, получилите жалби надзорни органи също така информират съответните си жалбоподатели, че могат ефективно да използват правни средства за защита в държавата членка на водещия надзорен орган.

214. В този момент водещият надзорен орган следва също така да информира администратора или обработващия лични данни за задълженията им по член 60, параграф 10 и за възможните последици от неспазването.

9.4 Резюме на съответните факти и основания

215. Когато водещият надзорен орган информира другите засегнати надзорни органи и Комитета, той предоставя резюме⁷⁷ на съответните факти и основания във връзка с въпросното решение. Това резюме трябва да съдържа формалните стъпки и основания, както и съдържанието на решението.

216. Следователно резюмето трябва да съдържа най-малко следната информация⁷⁸:

- датата на окончателното решение;
- идентификация на водещия надзорен орган и на другите засегнати надзорни органи;
- наименованието на администратора(ите) и/или на обработващия(ите) лични данни;
- въпросните относими правни изводи (нарушени разпоредби/непредоставени права⁷⁹) във връзка с фактическата обстановка в случая⁸⁰;
- резултата от процедурата и, ако е приложимо, предприетите коригиращи мерки⁸¹.

217. В зависимост от случая, с резюмето следва да се даде възможност на всеки член на Комитета да разбере предмета и заключението на взетото решение. Препоръчва се водещият надзорен орган да предостави екземпляр на решението и на английски език. Това трябва да се направи, като се използват съответните полета в информационната система на ЕКЗД.

10 ЧЛЕН 60, ПАРАГРАФ 8 — ОСТАВЯНЕ НА ЖАЛБА БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ/ОТХВЪРЛЯНЕ НА ЖАЛБА

218. Член 60, параграф 8 се отнася до ситуацията, в която засегнатите надзорни органи, в това число водещият надзорен орган, са се съгласили да оставят без разглеждане или да отхвърлят цялата жалба, или когато ЕКЗД е стигнал до такова заключение съгласно член 65. Надзорният орган, до който е била подадена жалбата, може да е или водещият надзорен орган, или друг засегнат надзорен орган. С този параграф се въвеждат три задължения за надзорния орган, до който е била подадена жалбата:

- да приеме решението,
- да уведоми жалбоподателя за него,

⁷⁷ То е отделно от резюмето на решението.

⁷⁸ Тази информация се съдържа в полетата, които трябва да се попълнят във формуляра „окончателно решение“ в информационната система на ЕКЗД.

⁷⁹ Това може да се дължи на ограничения по член 23.

⁸⁰ Вж. например полетата „Описание на случая на сътрудничество“ и „Правно позоваване на ОРЗД“.

⁸¹ Вж. например „Вид на решението“.

- да информира администратора.

Това трябва да се направи чрез дерогация от член 60, параграф 7.

10.1 Дерогация от параграф 7

219. С член 60, параграф 8 се въвежда дерогация от ситуацията, при която водещият надзорен орган приема решението и уведомява за него основното или единственото място на установяване на администратора или обработващия лични данни в ЕС. Той се прилага единствено в ситуацията, когато цялата жалба е оставена без разглеждане или е отхвърлена.
220. Въпреки че по принцип в механизма за обслужване на едно гише администраторът/обработващият лични данни следва да комуникира единствено с водещия надзорен орган във връзка с извършването от него трансгранично обработване, в тази специфична ситуация засегнат надзорен орган трябва да информира администратора/обработващия лични данни за оставянето на случая без разглеждане или отхвърлянето му.

10.2 Понятието „оставяне без разглеждане/отхвърляне“

221. Понятията „оставяне без разглеждане“ и „отхвърляне“ може да имат различни определения на национално равнище и следователно различни процесуални/административни последици. Въпреки това в ОРЗД винаги се споменават двете действия, оставяне без разглеждане или отхвърляне⁸².
222. Според постоянната съдебна практика на Съда на ЕС разпоредба от правото на ЕС, чийто текст не съдържа изрично препращане към правото на държавите членки за определянето на нейния смисъл и обхват, трябва по принцип да получи самостоятелно и еднакво тълкуване в целия Съюз, което да се направи, като се отчетат не само текстът на разпоредбата, но и нейният контекст и целта на разглежданата правна уредба. Това произтича от необходимостта от еднакво прилагане на правото на ЕС и от принципа за равенство⁸³.
223. Що се отнася по-конкретно до тълкуването, което следва да се даде на това какво включва оставянето без разглеждане/отхвърлянето, може да се направи препратка към текста на член 60, параграф 9, в който оставянето без разглеждане/отхвърлянето се противопоставя на решението „да се предприемат действия“ по жалбата. Следва да се отбележи, че в член 60, параграф 9 се предвижда водещият надзорен орган да приеме решението „относно частта, за която се предприемат действия във връзка с администратора“, като в този случай водещият надзорен орган уведомява администратора/обработващия лични данни за решението, и засегнатият надзорен орган да приеме решението „относно частта, с която е свързано оставянето без разглеждане или отхвърлянето на тази жалба“, като в този случай получилият жалбата надзорен орган уведомява жалбоподателя за решението. По този начин член 60, параграф 9, като се чете заедно с член 60, параграф 8, може да се тълкува в смисъл, че оставянето без разглеждане/отхвърлянето на жалба като резултат от процедура по член 60 води до това (част от) окончателното решение, което трябва да бъде прието, да не съдържа никакви действия, които да се предприемат по отношение на администратора.

⁸² Засегнатите надзорни органи ще са постигнали предварително съгласие относно съществените последици от решението. Последиците трябва да се прилагат в съответствие с националното право, напр. чрез отхвърляне или чрез оставяне без разглеждане.

⁸³ Вж. например дело C-617/15, Hummel Holding, т. 22 и цитираната в него съдебна практика.

224. От тази гледна точка може да се приеме, че подобно решение засяга неблагоприятно жалбоподателя. Това се потвърждава от законодателния процес във връзка с ОРЗД, в рамките на който се прави по-общо позоваване на решения, „неблагоприятни“ за жалбоподателя⁸⁴. Изричното споменаване на правото на правни средства за защита и близостта с жалбоподателя (както е припомнено по-горе, по-специално в параграф 213) също предполага, че неблагоприятните за жалбоподателите решения следва да попадат в тази категория. Когато жалбата не е уважена на нито едно равнище в окончателното решение и водещият надзорен орган не предприема никакви действия по отношение на администратора/обработващия лични данни в това решение, администраторът/обработващият лични данни няма да има интерес от правни средства за защита в държавата членка на своето основно място на установяване. Жалбоподателят, от друга страна, ще има интерес да оспорва решенията, които го засягат неблагоприятно, в собствената си държава членка и на собствения си език⁸⁵.
225. По този начин решение, с което се оставя без разглеждане или се отхвърля жалба (или части от нея), следва да се тълкува като ситуация, при която при разглеждането на жалбата водещият надзорен орган е установил, че няма основание за действие по отношение на иска на жалбоподателя, и не се предприемат действия по отношение на администратора. В такъв случай жалбата трябва да бъде оставена без разглеждане или отхвърлена с решението, прието от получилия жалбата надзорен орган, според случая⁸⁶.
226. Жалбоподателят може да използва уведомлението, получено в изпълнение на член 60, параграф 8, за да упражни правото на правни средства за защита срещу решението, взето от надзорния орган. Тъй като това решение трябва да бъде прието от получилия жалбата надзорен орган, с това ще се осигури близост на жалбоподателя до компетентния съд, в съответствие с член 78, параграф 3 и съгласно член 47 от Хартата на основните права (чрез сезиране на съд в държавата членка на жалбоподателя, тъй като решението ще бъде прието от засегнатия надзорен орган в тази държава членка)⁸⁷.
227. Това означава, че за целите на прилагането на член 60, параграфи 8 и 9 и на член 60, параграф 7, последно изречение, в решението, което е резултат от процедурата на сътрудничество, следва

⁸⁴ Вж. <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14788-2014-REV-1/en/pdf>. В тази версия разпоредбата гласи: „Когато решението, по което е постигнато общо съгласие, се отнася до жалба и доколкото то засяга неблагоприятно жалбоподателя, по-специално когато жалбата е отхвърлена, оставена без разглеждане или уважена само отчасти, всеки надзорен орган, който е получил такава жалба, приема единственото решение относно тази жалба и го връчва на жалбоподателя“, стр. 36

⁸⁵ Вж. също заключението на генералния адвокат по дело C-645/19 Facebook. Точка 105 от заключението гласи:

„Тези механизми за прехвърляне на компетентността за приемане на решения и, когато е необходимо, за приемане на двустепенни решения (ВНО по отношение на администратора или обработващия лични данни, и местния орган по отношение на жалбоподателя), изглежда, имат за цел да се избегне необходимостта субектите на данни да „обикалят“ съдебните зали на Европейския съюз, за да образуват производства срещу неактивни надзорни органи“.

⁸⁶ По възможност в съответствие с приложимите национални разпоредби, където в тях е определен точният обхват на оставянето без разглеждане/отхвърлянето.

⁸⁷ Вж. съображение 141: „право на ефективни правни средства за защита в съответствие с член 47 от Хартата, (...) ако надзорният орган (...) изцяло или частично отхвърля или оставя без разглеждане жалба (...)“.

ясно да се предвижда оставяне без разглеждане или отхвърляне на жалбата, или предприемане на действия по отношение на администратора от страна на водещия надзорен орган, така че водещият надзорен орган и засегнатият надзорен орган да могат да организират последващото приемане на съответните национални решения в съответствие с член 60, параграф 8, 9 или 7.

228. Ако тези определения за оставяне без разглеждане/отхвърляне са предвидени в националното право, надзорният орган следва да ги използва, както и да прилага националните административни практики, които определят случаите на оставяне без разглеждане/отхвърляне на жалба, и да предприеме съответните действия в такива случаи⁸⁸. Във всеки случай в проекта за решение, споделен, както е посочено в предходните раздели, следва да бъдат предоставени ясни мотиви за оставянето без разглеждане/отхвърлянето на жалбата съгласно съответните национални закони.
229. Важно е да се отбележи, че оставянето без разглеждане или отхвърлянето на този етап е различно от възможната констатация за оставяне без разглеждане или отхвърляне на етапа на проучване на процедурата за разглеждане на жалби. Както е подчертано в параграф 50, това проучване предхожда всяко подаване на жалба до водещия надзорен орган и се извършва от получилия жалбата надзорен орган. В такъв случай жалбата ще бъде оставена без разглеждане или отхвърлена, преди да се стигне до етапа на сътрудничество.
230. Следва също така да се признае, че може да съществуват ситуации, при които интересите на субекта на данни не са засегнати неблагоприятно от резултата от процедурата на обслужване на едно гише поради стъпките, предприети от водещия надзорен орган в хода на разглеждането на жалбата. В такива случаи ключовият фактор е доказаното отстраняване на причината за предприемане на действие — с други думи, жалбоподателят да е получил защитата на правата си чрез намесата на водещия надзорен орган по отношение на администратора, който междувременно е отговорил на условията на иска на жалбоподателя. В такива случаи, при условие че жалбоподателят е бил информиран в хода на процедурата за постигнатия благоприятен резултат, водещият надзорен орган може да реши да не предприема повече действия по отношение на администратора — т.е. да не е приложим нито един от посочените по-горе фактори по отношение на оставянето без разглеждане/отхвърлянето срещу предприемането на действия.
231. Такъв е случаят, по-специално със ситуацията на споразумение за доброволно уреждане на спора — т.е. ситуацията, при която случаят е разрешен по удовлетворителен за субекта на данни начин, когато нарушението, за което се твърди в жалбата, е установено от водещия надзорен орган и когато жалбоподателят се е съгласил с доброволно уреждане на спора по тази жалба. Тази ситуация попада в обхвата на член 60, параграф 7. Всъщност, както вече беше посочено, решението не засяга неблагоприятно жалбоподателя, който е заявил своето удовлетворение от предложеното споразумение, и поради това не следва да бъде прието от получилия жалбата надзорен орган в съответствие с член 60, параграф 8 или 9 — няма оставяне без разглеждане

⁸⁸ Надзорните органи следва да се уверят, че прилагането на тези определения е в съответствие с разбирането на понятията, изложено в настоящия раздел.

или отхвърляне. В такъв случай водещият надзорен орган ще приеме окончателното решение⁸⁹, за да обобщи постигнатото уреждане на спора в качеството си на единствен орган, с който администраторът/обработващият лични данни комуникира съгласно член 56, параграф 6.

232. Това важи и за случаи, които не попадат в рамките на обстоятелствата на споразумение за доброволно уреждане на спора, тъй като водещият надзорен орган не е направил или не е могъл да направи опит за такова споразумение, но въпреки това намесата му по време на разглеждането на жалбата е накарала администратора да преустанови нарушението и да удовлетвори изцяло иска на жалбоподателя. С оглед на този резултат и на специфичните обстоятелства на случая, водещият надзорен орган може да прецени, че най-подходящото решение за съответната жалба е да се прекрати разглеждането на случая, като се вземе предвид постигнатото решение и без да се предприемат никакви действия по отношение на администратора⁹⁰.
233. Въпреки това, тъй като водещият надзорен орган действително е установил нарушение, решението да не се предприемат никакви действия по отношение на администратора би трябвало да се основава на внимателна оценка на обстоятелствата по жалбата като цяло, за да се поддържа същото ниво на гаранциите, предоставени на субектите на данни.
234. От друга страна, съгласно параграф 7 окончателното решение няма да бъде издадено от получилия жалбата надзорен орган, а от водещия надзорен орган, въпреки че чрез това окончателно решение не е необходимо да се предприемат действия по отношение на администратора — като се признават ролята на водещия надзорен орган като единствен орган, с който администраторът, срещу който е подадена жалбата, комуникира, и фактът, че констатацията за нарушение може да има неблагоприятни последици за администратора. Това би направило невъзможно за жалбоподателя да оспори решението в държавата членка, в която е подадена жалбата, независимо дали жалбоподателят продължава да има или вече няма основание за дело, с което се търси правна защита срещу надзорния орган. Това е въпрос, решението по който се взема от съдилищата в конкретния случай. Следователно, когато може да се осъществи този сценарий, водещият надзорен орган следва да гарантира чрез получилия жалбата надзорен орган, че жалбоподателят е надлежно информиран за постигнатото положително развитие и за предвидения резултат от жалбата и не изразява несъгласие.
235. Накрая следва да се припомни, че водещият надзорен орган и другите надзорни органи трябва да са постигнали съгласие по решението да не се предприемат действия по отношение на администратора, дори когато е извършено нарушение, което означава да са били надлежно взети предвид всички обстоятелства по случая, в това число гарантирането на правата и свободите на жалбоподателя.

Пример 10: Недоволен клиент подава жалба до своя местен надзорен орган в държава членка А. Надзорният орган извършва предварително проучване и препраща жалбата до водещия

⁸⁹ Тъй като това е общото правило, вж. също дело С-645/19, т. 56 : „В съответствие с член 60, параграф 7 от посочения регламент по принцип именно водещият надзорен орган трябва да приеме решение, що се отнася до съответното трансгранично обработване, ...“

⁹⁰ Това не засяга преценката за това какво представлява „доколкото това е целесъобразно“ по отношение на разследването на жалбата в съответствие с член 57, параграф 1, буква е), която попада в правомощията на надзорните органи.

надзорен орган. След като получава жалбата и в хода на разследването на проблема водещият надзорен орган не може да намери доказателства в подкрепа на жалбата. Поради това той не е в състояние да установи нарушението и стига до заключението, че жалбата следва да бъде оставена без разглеждане/отхвърлена, тъй като не се предприемат действия по отношение на администратора. Водещият надзорен орган споделя проект за решение в този смисъл и тъй като не е повдигнато възражение, съгласно член 60, параграф 8 получилият жалбата надзорен орган следва да приеме окончателното национално решение за оставяне без разглеждане/отхвърляне на жалбата и да уведоми за това жалбоподателя.

Пример 11: Жалбоподател посочва, че е изпратил искане до администратор и не е получил никакъв отговор. Органът по защита на данните не получава никакъв отговор на предприетите от него действия за предварително проучване. Получилият жалбата надзорен орган изпраща случая на водещия надзорен орган. Водещият надзорен орган отбелязва, че искането е изпратено на грешен/несъществуващ адрес, а не на адреса, посочен на уебсайта на администратора (жалбоподателят изглежда е опитал адрес `contact@XXX.com`, без да провери адресите за контакт, посочени в уебсайта). Водещият надзорен орган споделя проект за решение, съгласно който жалбата трябва да бъде оставена без разглеждане/отхвърлена, тъй като е допусната грешка единствено от страна на жалбоподателя. Тъй като не е повдигнато възражение, получилият жалбата надзорен орган приема окончателното решение за оставяне без разглеждане/отхвърляне в съответствие с член 60, параграф 8 и уведомява за него жалбоподателя.

Пример 12: Недоволен клиент подава жалба до своя местен надзорен орган в държава членка А, като твърди, че уебсайтът `HarryCompany` нарушава правата му. След извършването на предварителното проучване жалбата е предадена на водещия надзорен орган в държава членка Б. Водещият надзорен орган започва разследване, но не може да получи достъп до въпросния уебсайт. След по-нататъшни проучвания той установява, че междувременно администраторът е прекратил дейността си. Поради това разследването не може да бъде продължено и водещият надзорен орган не може да намери достатъчно доказателства в подкрепа на твърденията на жалбоподателя. Водещият надзорен орган споделя проект за решение жалбата да бъде оставена без разглеждане, тъй като причината за нея е изчезнала. Тъй като не е повдигнато възражение, получилият жалбата надзорен орган приема окончателното национално решение за оставяне без разглеждане/отхвърляне на жалбата в съответствие с член 60, параграф 8 и уведомява за него жалбоподателя.

Пример 13: Недоволен клиент подава жалба до местния си надзорен орган, като твърди, че данните ѝ се съхраняват и обработват незаконно от `HarryCompany`, с което се нарушават нейните права. След извършването на предварителното проучване жалбата е предадена на водещия надзорен орган. Водещият надзорен орган започва разследване и е информиран от администратора, че действително данните на жалбоподателя се съхраняват в неговите досиета поради грешка в модула за управление на ресурсите на клиентите, който не е изтрил информацията навреме (предпочитания, история на покупките и т.н.); той обаче незабавно изтрива информацията след изпратеното от водещия надзорен орган писмо и предоставя на водещия надзорен орган доказателство за това. Поради това водещият надзорен орган споделя проект за решение, с който констатира нарушение от страна на администратора и представя ситуацията като отстранена след намесата на водещия надзорен орган, без да предлага каквито и да е коригиращи мерки по отношение на администратора, по-специално, тъй като това е първият път, в който е извършено такова нарушение. Съответно водещият надзорен орган предлага да се използва възможността самият той да приеме окончателното решение съгласно

член 60, параграф 7. Тъй като не е повдигнато възражение, водещият надзорен орган приема окончателно национално решение и уведомява за него администратора, докато получилият жалбата надзорен орган информира жалбоподателя за това решение.

10.3 Приемане на решението

236. Надзорният орган, който трябва да приеме решението, е надзорният орган, който е получил жалбата(ите). Това може да се прилага по отношение на повече от един надзорен орган. Надзорният орган трябва да направи това по начина, изискван от националното му законодателство. Дори когато получилият жалбата надзорен орган е водещият надзорен орган, неговото решение трябва да бъде прието съгласно процедурата по параграф 8 като дерогация от параграф 7 (правило *lex specialis*). Следователно получилият жалбата надзорен орган, който приема решението, може да бъде или водещият надзорен орган, или друг засегнат надзорен орган, или и двата (или всички), в зависимост от броя и естеството на жалбата(ите).
237. Когато жалбата е подадена до един или повече засегнати надзорни органи, водещият надзорен орган изготвя проект за решение за оставяне без разглеждане/отхвърляне на жалбата(ите), а засегнатите надзорни органи издават окончателно решение в информационната система на ЕКЗД, като го приемат и на национално равнище и включват необходимите национални правни разпоредби.
238. Когато издава решение, засегнатият надзорен орган трябва да осигури пълното прилагане на проекта за решение, който е обвързващ за водещия надзорен орган и за другите засегнати надзорни органи съгласно член 60, параграф 6, и/или на решението на ЕКЗД със задължителен характер съгласно член 65, параграф 1, буква а)⁹¹.

10.4 Информирание и уведомяване

239. След като решението бъде прието, получилият жалбата надзорен орган или органи уведомяват жалбоподателя и информират администратора/обработващия лични данни⁹². Всеки получил жалба надзорен орган трябва да направи това в съответствие със собствените си национални закони и практики и на езика, предвиден в тези разпоредби. За тази цел получилите жалби надзорни органи могат да разчитат на водещия надзорен орган да им съдейства, като информира администратора/обработващия лични данни от тяхно име. Във всеки случай получилият жалбата надзорен орган или органи трябва да информират както жалбоподателя, така и администратора за възможността им да използват правни средства за защита в неговата държава членка (в техните държави членки).
240. След това получилият жалбата надзорен орган следва да информира другите засегнати надзорни органи и Комитета, като включи резюме на съответните факти и основания, както е обяснено в раздел 9.4. Това се основава на обосновката на задължението за информиране по член 60, параграф 7 за решението, прието от водещия надзорен орган, която е да се осигури последователност чрез информиране на другите засегнати надзорни органи и на Комитета като цяло. Обменът на информация относно действителното решение, окончателно прието на национално равнище — независимо от надзорния орган, който приема това окончателно национално решение — има за цел да се осигури взаимното познаване на националните

⁹¹ Обхватът на възможните промени е очертан в т. 207.

⁹² Вж. раздел 10.4 относно разликата между уведомяване и информиране.

решения и да се избегне възникването на несъответствия при прилагането на правото на ЕС. Поради това изглежда, че въпреки че член 60, параграф 8 не съдържа изрично изискване засегнатият надзорен орган да представи резюме на съответните факти и основания, това е основополагащо изискване, което има за цел да се осигури последователно прилагане на ОРЗД.

11 ЧЛЕН 60, ПАРАГРАФ 9 — ЧАСТИЧНО ОСТАВЯНЕ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ/ОТХВЪРЛЯНЕ

241. Член 60, параграф 9 е главно процедурна стъпка от процедурата по член 60, която се прилага, след като участващите надзорни органи са постигнали съгласие и са обвързани с проект за решение, което съдържа както части, по които се предприемат действия, така и части, които са били оставени без разглеждане/отхвърлени⁹³.
242. На практика това означава, че към този момент от процедурата решението за частично оставяне без разглеждане/отхвърляне вече е взето, а частите в проекта за решение, които се отнасят до оставянето без разглеждане/отхвърлянето, и тези, които се отнасят до предприемането на по-нататъшни действия от водещия надзорен орган, са ясно отбелязани в проекта за решение. На този етап надзорните органи трябва само да формализират това чрез необходимите процедури за приемане, описани в член 60, параграф 9. Това води до окончателни национални решения, с които трябва да се осигури пълното прилагане на проекта за решение, което съгласно член 60, параграф 6 е задължително за всички засегнати надзорни органи, и/или на решението на ЕКЗД със задължителен характер съгласно член 65, параграф 1, буква а).
243. Съответно, свързаните задължения за уведомяване/информирание са разделени между водещия надзорен орган и получилите жалбите надзорни органи. Водещият надзорен орган приема решение относно частите от жалбата, които не са били оставени без разглеждане или отхвърлени, в съответствие с изложеното в раздел 10.2. Водещият надзорен орган уведомява за решението си администратора и информира за него жалбоподателя; в тази връзка ЕКЗД счита, че водещият надзорен орган може да разчита на получилия жалбата надзорен орган (получилите жалбите надзорни органи) да предаде(ат) тази информация на жалбоподателя(ите) с цел административна ефективност. Всеки получил жалба надзорен орган приема решение относно частите на подадената жалба, които са били оставени без разглеждане/отхвърлени, като следва подхода, изложен в предишния раздел (вж. по-специално т. 239).

Пример 14: Недоволен клиент подава жалба до местния си надзорен орган, като твърди, че данните ѝ се съхраняват и обработват незаконно от HarryCompanу, с което се нарушават нейните права. След извършването на предварителното проучване жалбата е предадена на водещия надзорен орган. Водещият надзорен орган започва разследване и е информиран от администратора, че действително данните на жалбоподателя се съхраняват в неговите досиета поради грешка в модула за управление на ресурсите на клиентите, който не е изтрил ненужната информация навреме (предпочитания, история на покупките и т.н.). Въпреки това някои данни на жалбоподателя трябва да се съхраняват по-дълго поради финансови и данъчни изисквания; доказателство за това е предоставено на водещия надзорен орган. Поради това водещият надзорен орган споделя проект за решение, с което предприема действия по части от жалбата,

⁹³ Вж. раздел 10.2. Значението на тези понятия е еднакво за двете точки.

като разпорежда на администратора окончателно да изтрие ненужната информация и му отправя официално предупреждение, но потвърждава правото на администратора да съхранява останалите лични данни според изискванията на закона и необходимостта получилият жалбата надзорен орган да отхвърли тази част от жалбата. Тъй като не е повдигнато възражение, водещият надзорен орган приема окончателно национално решение, с което нарежда на администратора да изпълни искането на жалбоподателя да изтрие ненужната информация, уведомява за това решение администратора и информира жалбоподателя; получилият жалбата надзорен орган приема окончателно национално решение, с което се отхвърля жалбата по отношение на искането за изтриване на необходимата информация, и уведомява за това решение жалбоподателя, като информира администратора. Водещият надзорен орган и засегнатият надзорен орган трябва да предоставят на другите надзорни органи и на Комитета резюме на съответните факти и основания за съответните окончателни национални решения чрез информационната система на ЕКЗД.

12 ЧЛЕН 60, ПАРАГРАФ 10 — УВЕДОМЯВАНЕ НА ВОДЕЩИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН/ЗАСЕГНАТИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН (ЗАСЕГНАТИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ) ЗА МЕРКИТЕ, ПРЕДПРИЕТИ ОТ АДМИНИСТРАТОРА ИЛИ ОБРАБОТВАЩИЯ ЛИЧНИ ДАННИ

244. В параграф 10 се разглежда ситуацията, която възниква в рамките на механизма за обслужване на едно гише и след като водещият надзорен орган е уведомил администратора или обработващия лични данни за решение, прието по отношение на него, с което от администратора или обработващия лични данни се изисква да предприеме действия по жалбата.
245. Уведомление за решението се осъществява съгласно член 60, параграф 7 или 9, когато водещият надзорен орган предприема действия само по някои от оплакванията, включени в жалбата срещу администратора или обработващия лични данни.
246. В член 60, параграф 10, първо изречение е включено задължението на администратора или обработващия лични данни да приеме необходимите мерки, за да осигури съответствие с решението, с което се прилагат корективните правомощия, предоставени с член 58, параграф 2.
247. Администраторът или обработващият лични данни е длъжен да осигури прилагането на тези мерки на всички места, на които е установен в ЕИП, в които се извършва разглежданото обработване.
248. В член 60, параграф 10, второ изречение е включено второ задължение на администратора или обработващия лични данни, т.е. да уведоми водещия надзорен орган за всички мерки, които е приел, за да осигури съответствие с решението, когато последното е свързано с коригиращи мерки. С това задължение се гарантира ефективността на принудителното изпълнение. То е и основата на възможните необходими последващи действия, които трябва да бъдат предприети от водещия надзорен орган, също в сътрудничество с другите засегнати надзорни органи⁹⁴.

⁹⁴ Вж. раздел 4.

249. В член 60, параграф 10, второ изречение е включено също така задължение водещият надзорен орган да информира другите засегнати надзорни органи за мерките, които администраторът или обработващият лични данни е приел, за да осигури съответствие с взетото по отношение на него решение. Въпреки че няма определен краен срок, в който водещият надзорен орган да предостави такава информация на другите засегнати надзорни органи, тя следва да бъде разкрита веднага щом водещият надзорен орган я получи от администратора или обработващия лични данни.

Когато информира другите засегнати надзорни органи, водещият надзорен орган следва да помисли и за предоставянето на своята оценка, ако стигне до заключението, че предприетите мерки са недостатъчни, по-специално, за да се реши дали са необходими допълнителни действия.

13 ЧЛЕН 60, ПАРАГРАФ 11 — ПРОЦЕДУРА ПО СПЕШНОСТ

250. В член 60, параграф 11 се разглеждат „*изключителните обстоятелства*“, при които надзорен орган може да разчита на процедурата по спешност по член 66 в хода на процедура по член 60.

251. За целите на настоящите насоки вниманието ще бъде съсредоточено основно върху формулировката на член 60, параграф 11, т.е. върху условията за прилагане на член 66 в хода на процедура на обслужване на едно гише, и върху последствията от това за текущата процедура на обслужване на едно гише.

13.1 Условията за прилагане на член 66

252. Съгласно член 60, параграф 11, за да може надзорен орган да приложи процедурата по спешност по член 66, трябва да бъдат изпълнени следните **кумулятивни** условия:

- надзорният орган да е засегнат надзорен орган;
- да са налице изключителни обстоятелства;
- засегнатият надзорен орган да счита, че са необходими спешни действия; и
- целта на тази спешност да е да се защитят интересите на субекти на данни.

По-долу са дадени разяснения във връзка с всяко от тези условия.

253. Член 60, параграф 11 се отнася до засегнатия надзорен орган като част от процедура по член 60, т.е. до засегнат надзорен орган, който участва в процедура на обслужване на едно гише⁹⁵. Такъв засегнат надзорен орган може да приложи член 66, ако са изпълнени всички приложими условия. Тъй като водещият надзорен орган също е засегнат надзорен орган съгласно определението в член 4, параграф 22, по принцип той също може да прилага член 60, параграф 11, ако всички останали условия са изпълнени.

254. Що се отнася до понятието „*изключителни обстоятелства*“, такива обстоятелства биха могли да съществуват в ситуации, при които спешността на съответната ситуация е такава, че не позволява да се използват „стандартните“ процедури за сътрудничество или съгласуваност в

⁹⁵ Вж. т. 22 и следващи.

подходящ срок. Изключителният характер на такива обстоятелства налага ограничително тълкуване. Това важи по-специално, ако въпреки текуща процедура по член 60 засегнатият надзорен орган възнамерява да поиска от ЕКЗД, в съответствие с член 60, параграф 11, да приеме спешно становище или спешно решение със задължителен характер съгласно условията на член 66, параграф 3 — т.е. когато се счита, че компетентен надзорен орган (най-вероятно самият водещ надзорен орган) „не е предприел подходящи мерки“. Всички опити на надзорен орган да получи неофициално намеса от страна на компетентния надзорен орган следва да се предприемат предварително, като това очевидно е също така в съответствие с целта за постигане на консенсус, която е в основата на цялата процедура по член 60.

255. Относно *необходимостта от спешни действия* и критериите, които засегнатият надзорен орган трябва да приложи, за да оцени спешността при конкретните обстоятелства, може да се направи препратка към съображение 137, което гласи, че случаят е такъв, по-специално, „когато съществува опасност прилагането на право на субект на данни да бъде значително възпрепятствано“. Съгласно европейската съдебна практика не е необходимо неизбежността на вредата да се доказва с абсолютна сигурност: достатъчно е да се покаже, че вредата е предвидима с достатъчна степен на вероятност⁹⁶.
256. По отношение на четвъртото условие следва да се посочи, че член 60, параграф 11 не се отнася до „правата и свободите на субектите на данни“, за разлика от член 66, а в по-широк план до техните „интереси“. Въпреки това, тъй като процедурата, която трябва да се приложи, е процедурата „по член 66“, ЕКЗД счита, че тези интереси наистина съвпадат с правата и свободите на субектите на данни съгласно член 66.
257. Както бе споменато по-горе, тези условия са кумулативни и засегнатият надзорен орган отговаря за предоставянето на „мотиви/причини“ за всяко от тях, независимо дали възнамерява да предприеме спешни мерки по член 66, параграф 1 или да поиска от ЕКЗД спешно становище или спешно решение със задължителен характер съгласно член 66, параграф 2 или 3.
258. Освен това преди да предприеме такава стъпка, засегнатият надзорен орган следва да вземе предвид няколко допълнителни фактора в допълнение към условията, посочени в член 60, параграф 11, например:
- елементите, събрани в хода на процедурата на обслужване на едно гише,
 - обмена на информация с другите засегнати надзорни органи (включително водещия надзорен орган),
 - обмена на информация с администратора/обработващия лични данни и, когато е приложимо, с жалбоподателя относно разглежданото трансгранично обработване,
 - етапа, който е достигнат в рамките на процедурата по член 60 (по-специално, колко близо е приключването на процедурата и следователно предприемането на действия по отношение на администратора/обработващия лични данни).
259. По отношение на *необходимостта от спешни действия* засегнатият надзорен орган следва по-специално да вземе предвид последния фактор.

13.2 Взаимодействието с текуща процедура на сътрудничество по член 60

⁹⁶ Вж. определението по дело T-346/06 R IMS/Комисия [2007 г.], ECR II-1781, т. 121 и 123.

260. Процедурата по спешност по член 66 дерогира процедурата по член 60 поради изключителния си характер; обаче не я засяга. По този начин, ако засегнат надзорен орган приложи процедура по спешност в съответствие с член 60, параграф 11 и всички съответни условия са изпълнени, това не води до прекратяване на съществуващата процедура на обслужване на едно гише. Следователно последиците, произтичащи от приемането на временни мерки от засегнатия надзорен орган съгласно член 66, параграф 1 и/или от спешното становище или решение със задължителен характер, поискано от ЕКЗД съгласно член 66, параграф 2 или 3, ще трябва да бъдат взети предвид по съответния начин в тази процедура на обслужване на едно гише.

261. В общ план може да се направи разграничение в зависимост от естеството на исканите спешни мерки:

- засегнатият надзорен орган е приел мерки, които са временни и ограничени във времето и до националната му територия съгласно член 66, параграф 1, и не възнамерява да иска окончателни мерки от ЕКЗД;
- засегнатият надзорен орган е приел временни мерки съгласно член 66, параграф 1 и възнамерява да получи окончателни мерки чрез прилагането на член 66, параграф 2, или засегнатият надзорен орган възнамерява директно да получи окончателни мерки чрез прилагането на член 66, параграф 3.

262. В случай че се прилага член 66, параграф 1, процедурата на обслужване на едно гише може да продължи в посока приемане на окончателни мерки под ръководството на водещия надзорен орган, без приетите от засегнатия надзорен орган временни мерки да имат особени последици за нея. В сценария, при който се прилага член 66, параграф 2 или 3, спешните мерки, които засегнатият надзорен орган е поискал от ЕКЗД, са окончателни. Следователно при такъв сценарий спешното решение със задължителен характер или спешното становище, прието от ЕКЗД, задължително оказва влияние върху текущата процедура на обслужване на едно гише, по-специално поради необходимостта водещият надзорен орган да го приложи незабавно. Съответно водещият надзорен орган и другите засегнати надзорни органи ще трябва да преустановят разглеждането на случая до издаването на такова спешно решение със задължителен характер или спешно становище.

263. След като ЕКЗД издаде своето спешно становище или спешно решение със задължителен характер, процедурата на обслужване на едно гише може да започне отново и последиците от процедурата по спешност ще трябва да бъдат взети предвид в нея. Въпреки това трябва да се отбележи, че водещият надзорен орган е длъжен да приеме окончателното си решение в съответствие с такова спешно становище или спешно решение със задължителен характер на ЕКЗД в рамките на много ограничен срок, който се определя от Комитета за всеки отделен случай (например две седмици или един месец), точно поради спешността на въпроса, потвърдена от ЕКЗД.

264. Водещият надзорен орган и другите засегнати надзорни органи са в най-добрата позиция да установят дали въпросите, разглеждани в текущата процедура на обслужване на едно гише, са обхванати в пълна степен от окончателното решение на водещия надзорен орган, прието въз основа на спешното решение със задължителен характер или спешното становище на ЕКЗД, или има нерешени въпроси.

265. В първия случай процедурата на обслужване на едно гише ще приключи след приемането на окончателното решение от водещия надзорен орган, което ще бъде последвано от процедурните стъпки, регламентирани съгласно условията на член 60, параграфи 7—9, в зависимост от случая. Това може да означава, че тъй като въпросът е приключен, водещият надзорен орган няма да споделя проект за решение в съответствие с член 60, параграф 3⁹⁷. Ако има допълнителни въпроси, които трябва да бъдат разгледани в допълнение към тези, които са били предмет на спешното становище или спешното решение със задължителен характер, водещият надзорен орган ще трябва ясно да определи кои въпроси, които са част от неговия проект за решение, остава да бъдат разгледани в рамките на текущата процедура на обслужване на едно гише, и кои са разрешени чрез спешното решение със задължителен характер или спешното становище, прието от ЕКЗД. В такъв случай, след като водещият надзорен орган приеме окончателното си решение и уведоми за него, текущата процедура по член 60 ще се възобнови от етапа, на който е била спряна поради процедурата по спешност.

⁹⁷ Във всеки случай становищата на другите засегнати надзорни органи вече са изразени чрез спешното решение със задължителен характер или спешното становище, прието от ЕКЗД.

РЪКОВОДСТВО ЗА БЪРЗА СПРАВКА

I. ВЪВЕДЕНИЕ

Настоящото приложение се основава на ОРЗД и на насоките на ЕКЗД относно член 60 и следва да се чете заедно със съответните раздели от тези насоки за всеки въпрос относно правното тълкуване.

Настоящият документ има за цел да се предостави информация за бърза справка относно процедурите, свързани със сътрудничеството между водещия надзорен орган и другите заинтересовани надзорни органи в случай на трансгранично обработване. Съответно документът е структуриран в съответствие с последователността на стъпките, които трябва да бъдат предприети при процедура по член 60, като се подчертават както правните задължения, така и споделените най-добри практики, посочени в споменатите насоки.

Що се отнася до етапа, предхождащ започването на процедурата по член 60, по-специално, при определянето на водещия надзорен орган и предварителното проучване на случаите, следва да се направи справка с РД 244 ред.01 и с другите съответни насоки.

Основните етапи на процедурата на обслужване на едно гише са очертани по-долу:

ЕТАП 0: Вземане на решение за това кой е ВОДЕЩ

Това е свързано с потвърждаването, че се извършва трансгранично обработване, и с местоположението на основното или на единственото място на установяване на администратора/обработващия лични данни (член 56)

ЕТАП I: Обмен на имащата отношение информация и разследване

Член 60, параграф 1

Евентуално член 60, параграф 2
взаимопомощ и съвместни операции

ЕТАП II: Изготвяне на решение

Член 60, параграфи 3—5

ЕТАП III: Приемане на решение

Член 60, параграфи 6—10

Евентуално член 60, параграф 2
взаимопомощ и съвместни операции

Информационна система на ЕКЗД

Член 60, параграф 12

II. ПРОЦЕДУРА СЪПКА ПО СЪПКА

Етап I: Обмен на информация и разследване

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	Информационна система на ЕКЗД (ИСВП)
1а	Член 60, параграф 1 — Водещият надзорен орган си сътрудничи с другите засегнати надзорни органи (...) и се стреми към постигането на консенсус. (...)	Кой: водещият надзорен орган и засегнатият надзорен орган в еднаква степен Кога: по време на цялата процедура на сътрудничество Какво: <ul style="list-style-type: none"> - Задължително сътрудничество - Активно сътрудничество (безпристрастно и конструктивно) за предотвратяване на спорове в стремеж за постигане на консенсус (42) 	<ul style="list-style-type: none"> - максимални и решителни усилия на надзорните органи за постигане на консенсус като правна цел (39); - консенсусните действия следва да бъдат правило (41); - използване на всички възможни средства за постигане на консенсус (40, 42); - избиране на подходи за сътрудничество, които са най-подходящи за конкретния случай (43); - взаимно осигуряване на възможност за изразяване на виждания (42); - вземане под внимание на мненията на другия (42, 127). 	
1б	Член 60, параграф 1 — (...) Водещият надзорен орган и засегнатите надзорни органи обменят всяка имаща отношение информация помежду си.	Кой: водещият надзорен орган и засегнатият надзорен орган в еднаква степен Кога: по време на цялата процедура на сътрудничество, своевременно Какво:	<ul style="list-style-type: none"> - обмен на цялата информация (факти и правни аргументи), необходима, за да се стигне до заключение по случая (46); - неофициален обмен на информация между надзорните органи на по-ранни етапи и повдигане на възможните въпроси, преди да се задействат официалните стъпки, за да се 	Член 60. Неофициална консултация

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	Информационна система на ЕКЗД (ИСВП)
		<ul style="list-style-type: none"> - Задължителен обмен на всяка имаща отношение информация по темата - Обмен на необходимите документи и мнения преди представянето на проекта за решение 	<ul style="list-style-type: none"> увеличи вероятността да бъде постигнат консенсус (55—57); - обменът на информация следва да е подходящ и пропорционален, за да се даде възможност на надзорните органи да изпълняват своята роля (47); - за водещия надзорен орган: имаща отношение информация при взаимоотношенията с администратора/обработващия лични данни (констатации, доклади, обмен на информация с организацията) (48—50); - за засегнатия надзорен орган: имаща отношение информация относно случая (жалба, допълнителна кореспонденция, уведомление за нарушение на сигурността на данните, всякакви допълнителни констатации и т.н.) (50); - споделяне на лични данни единствено ако това е необходимо за разрешаването на случая (51); - отбелязване на конкретни въпроси като поверителни, за да се изпълнят националните законови изисквания (52). 	

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	Информационна система на ЕКЗД (ИСВП)
2	Член 60, параграф 2 — Водещият надзорен орган може да поиска по всяко време от другите засегнати надзорни органи да предоставят взаимопомощ съгласно член 61 (...), по-специално за да извършва разследвания (...)	Кой: водещият надзорен орган Кога: по всяко време преди представянето на проект за решение Какво: <ul style="list-style-type: none"> - Възможност за искане на взаимопомощ от засегнатия надзорен орган (засегнатите надзорни органи), включително за разследване на текущ трансграничен случай. - По отношение на такива искания се спазват правилата по член 61 (основания за искането; срокове за отговор). - Отговор от засегнатите надзорни органи без ненужно забавяне и не по-късно от един месец от получаване на искането. 	<ul style="list-style-type: none"> - Исканията могат да обхващат: допълнителна информация от жалбоподателя; факти, които трябва да бъдат проверени; доказателства, които трябва да бъдат събрани; проверки, които трябва да се извършат на мястото на установяване на администратора/обработващия лични данни (70-73). 	Член 61. Взаимопомощ Член 61. Доброволна взаимопомощ
3	Член 60, параграф 2 — Водещият надзорен орган (...) може да провежда съвместни операции съгласно член 62, по-специално за да извършва разследвания (...)	Кой: водещият надзорен орган Кога: по всяко време преди представянето на проекта за решение	<ul style="list-style-type: none"> - Домакин на съвместната операция може да е водещият надзорен орган или организирането ѝ да се осъществи от водещия надзорен орган и тя да бъде проведена в една или няколко държави членки, 	Член 60. Неофициална консултация Член 62. Съвместна операция

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	Информационна система на ЕКЗД (ИСВП)
		<p>Какво:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Възможност за организиране на съвместна операция за разследване на администратор или обработващ лични данни, установен в друга държава членка. - По отношение на такава съвместна операция се прилагат правилата по член 62. 	<p>където има място на установяване на администратора/обработващия лични данни от значение за конкретния случай (79—80).</p> <p>ЗАБЕЛЕЖКА: Член 60, параграф 2 може да се използва като основание и след приключване на процедурата на обслужване на едно гише за извършване на проверки по член 60, параграф 10 (вж. по-долу) (74, 80).</p>	

Етап II: Изготвяне на решение

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
1а	Член 60, параграф 3 — Водещият надзорен орган незабавно предава информация за това на другите засегнати надзорни органи.	Кой: водещият надзорен орган Кога: незабавно Какво: - Предава на другите засегнати надзорни органи имащата отношение информация по съответния случай	<ul style="list-style-type: none"> - информацията трябва да бъде предоставена на засегнатите надзорни органи бързо, в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай (87—88); - водещият надзорен орган следва да помисли за проактивно и бързо споделяне на график със стъпките, които трябва да бъдат предприети до представянето на проекта за решение (89—90, 102); - след приключване на разследването водещият надзорен орган трябва да изпрати на засегнатите надзорни органи обобщение на резултатите, за да получи обратна информация от тях в разумен кратък срок. Водещият надзорен орган споделя оценката си на получената обратна информация (94); - „имащата отношение информация“ включва всеки допълнителен обмен на информация по спорни въпроси или различни гледни точки в съответствие с целта за постигане на консенсус (93—95); 	Член 60. Неофициална консултация

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
			<ul style="list-style-type: none"> - водещият надзорен орган може да сподели с другите засегнати надзорни органи обхвата и основните заключения в проекта за решение преди официалното му представяне, за да могат засегнатите надзорни органи да дадат своя принос за цялостната процедура (57, 93); - в хода на изготвянето на проекта за решение водещият надзорен орган следва да вземе предвид становищата, предварително изразени от засегнатите надзорни органи (93—94); - при лесни случаи, в които проектът за решение не се нуждае от обяснение и/или е необходимо да се обмени много малко информация, съответната информация може да се сподели едва заедно с проекта за решение (104). <p>ЗАБЕЛЕЖКА: Вж. етап I, стъпка 16</p>	
16	Член 60, параграф 3 — Водещият надзорен орган незабавно представя на	Кой: водещият надзорен орган	- проект за решение се представя за всички процедури за обслужване на едно гише,	Член 60. Проект за решение

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
	<p>другите засегнати надзорни органи проект за решение, за да получи тяхното становище (...)</p>	<p>Кога: възможно най-скоро, след като са събрани всички факти и със засегнатите надзорни органи са обменени информация и гледни точки, което зависи от сложността и особеностите на случаите.</p> <p>Какво:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Задължително представяне на проект за решение на засегнатите надзорни органи във всички случаи по член 60 с цел да се поиска мнението им. <p>ИЗВЪНРЕДЕН СЛУЧАЙ: Ако са налице последващи фактори, в това число коментари, предоставени от засегнати надзорни органи, или допълнителни изявления от страна на администратора/обработващия лични данни, водещият надзорен орган може да оттегли своя проект за решение в рамките на срока от четири седмици за изразяване на мнение, предвиден в член 60, параграф 4, като посочи ясно причините, и да представи на засегнатия надзорен орган (засегнатите надзорни органи) нов</p>	<p>включително в ситуации, при които: жалбата бъде оттеглена по време на текуща процедура по член 60; бъде постигнато споразумение за доброволно уреждане на спора; нарушението е прекратено; случаят трябва да бъде приключен; не се предвижда предприемане на действия срещу администратора или обработващия лични данни; или когато водещият надзорен орган не издава окончателното решение (97—100);</p> <ul style="list-style-type: none"> - проектът за решение следва да съответства по форма и съдържание на решението, което трябва да се приеме в конкретния случай, и да съдържа всички формални изисквания на правно обвързваща мярка (109—110, 114—117); - проектът за решение следва да е в писмена форма, да е формулиран ясно и недвусмислено, да съдържа данни за издаващия надзорния орган, дата на издаване, подпис на упълномощен служител на надзорния орган, и в него следва да е посочено правото на 	

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
		<p>проект за решение възможно най-бързо, като [в този случай] започва да тече нов срок (163).</p>	<p>ефективни правни средства за защита (109);</p> <ul style="list-style-type: none"> - проектът за решение следва също така да съдържа описание на съответните факти, основателни мотиви и правилна правна оценка, така че засегнатите надзорни органи да разберат напълно заключенията в него (104, 111, 113); - в проекта за решение следва да се посочи ясно дали целта е то да се издаде в съответствие с член 60, параграфи 7, 8 или 9. В случаите по член 60, параграф 9 следва да е ясно какво ще бъде издадено от водещия надзорен орган и какво — от получилия жалбата надзорен орган (227); - срокът от четири седмици започва да тече след представяне на проекта за решение (103, 135); - водещият надзорен орган следва да осигури задействането на работния процес единствено в работни дни, както и че крайният срок не изтича в неработен за ЕС ден (138); - водещият надзорен орган следва да се увери, че проектът за решение е в пълно съответствие с националните правила за правото 	

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
			на изслушване, както и че стъпките, предприети в това отношение, са посочени в проекта за решение (105).	
1в	Член 60, параграф 3— Водещият надзорен орган [взема] надлежно предвид вижданията им	Кой: водещият надзорен орган Кога: възможно най-бързо Какво: - Взема предвид вижданията на засегнатите надзорни органи относно проекта за решение, за да се постигне консенсусен резултат.	<ul style="list-style-type: none"> - водещият надзорен орган следва да реагира на вижданията, предоставени от всички засегнати надзорни органи (129); - водещият надзорен орган следва да обясни как възнамерява да вземе надлежно предвид тези мнения, кои трябва да се следват и кои не, включително поради това, че взаимно си противоречат (129); - водещият надзорен орган следва да вземе в най-голяма степен предвид вижданията на получилия жалбата засегнат надзорен орган, тъй като той действа като точка за контакт за жалбоподателя и този засегнат надзорен орган може да е длъжен да приеме и защити решение (130). <p>ЗАБЕЛЕЖКА: Вж. етап I, стъпка 1а във връзка с постигането на консенсус и етап II, стъпка 1а във връзка с изготвянето на проект за решение.</p>	

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
2а	Член 60, параграф 4 — Ако някой от другите засегнати надзорни органи изрази относимо и обосновано възражение срещу проекта за решение в срок от четири седмици, след като е било поискано мнението му (...)	<p>Кой: засегнатите надзорни органи, признати за участници в процедурата на обслужване на едно гише</p> <p>Кога: в срок от 4 седмици след представянето на проекта за решение от водещия надзорен орган</p> <p>Какво: възможност за представяне на относимо и обосновано възражение срещу проекта за решение</p> <p>ЗАБЕЛЕЖКА: Вж. Насоки 9/2020 на ЕКЗД относно относимо и обосновано възражение</p>	<ul style="list-style-type: none"> - постигането на консенсус следва да има предимство пред започването на процедура за уреждане на спорове и поради това предходните стъпки следва да бъдат внимателно следвани (133); - засегнатият надзорен орган следва да предостави своите възражения в едно-единствено изложение, като прави разграничение между различните възражения (139); - ако засегнатият надзорен орган желае да промени становището си, той може да направи това в рамките на срока от четири седмици, като изтрие предишната версия и качи нова в ИСВП (139); - потвърждаване или препращане към възражение на друг засегнат надзорен орган не представлява относимо и обосновано възражение. Следователно всеки засегнат надзорен орган следва да подаде свое собствено възражение в съответствие с насоките относно относимо и обосновано възражение (142—145). 	Член 60. Проект за решение

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
26	(...) водещият надзорен орган, в случай че не приема относимото и обосновано възражение или счита, че това възражение не е относимо или обосновано, отнася въпроса до механизма за съгласуваност	<p>Кой: водещият надзорен орган</p> <p>Кога: възможно най-скоро, след като изтече срокът от четири седмици за изразяването на мнение по проекта за решение</p> <p>Какво:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Задължително отнасяне на въпроса по случая до ЕКЗД съгласно член 65, параграф 1, буква а), ако водещият надзорен орган не приема относимото и обосновано възражение/не счита, че това възражение е относимо или обосновано <p>ЗАБЕЛЕЖКА: Вж. Насоки 9/2020 на ЕКЗД относно относимо и обосновано възражение</p>	<ul style="list-style-type: none"> - постигането на консенсус следва да има предимство пред започването на процедура за уреждане на спорове и поради това предходните стъпки следва да бъдат внимателно следвани (133, 149); - в отговор на относимото и обосновано възражение водещият надзорен орган следва да съобщи първата си оценка и да заяви кои относими и обосновани възражения възнамерява да приеме и в каква степен, и кои — не, както и да разясни по-добре позицията си, като същевременно даде на засегнатия надзорен орган (засегнатите надзорни органи) възможността да обясни(ят) допълнително възраженията (146—149); - такова допълнително сътрудничество може да бъде под различни форми, в това число организиране на срещи или използване на процедури на неофициална консултация (146, 159); - след обясненията от страна на водещия надзорен орган и ако противоречивите виждания са само незначителни, засегнатият 	Член 65. Уреждане на спорове от Комитета

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
			<p>надзорен орган (засегнатите надзорни органи) може да прецени(ят) дали да оттегли(ят) относимите и обосновани възражения. В такава ситуация засегнатият надзорен орган следва изрично да декларира, че оттегля своите относими и обосновани възражения (147—149);</p> <ul style="list-style-type: none"> - водещият надзорен орган следва да документира това оттегляне и незабавно да уведоми другите засегнати надзорни органи (148); - когато не бъде постигнат консенсус, водещият надзорен орган следва да отнесе въпроса до ЕКЗД възможно най-скоро (151—153, 174, 181). <p>ЗАБЕЛЕЖКА: Ако водещият надзорен орган желае да приеме някои възражения, но не желае да приеме други и/или не ги счита за относими и/или обосновани, той трябва да представи преработен проект [на решение] в процедурата в съответствие с член 60, параграф 5, съгласно следващия раздел. → Водещият надзорен орган следва да посочи ясно чрез неофициален обмен на информация кои възражения</p>	

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
			<p>възнамерява да приеме в преработения проект за решение и как възнамерява да направи това. Освен това водещият надзорен орган трябва ясно да посочи кои възражения са били отбелязани като предмет на евентуално по-късно уреждане на спорове посредством член 65, параграф 1, буква а) (154).</p>	

<p>За</p>	<p>Член 60, параграф 5 — Ако водещият надзорен орган възнамерява да приеме направено относимо и обосновано възражение, той изпраща на другите засегнати надзорни органи преработен проект за решението, за да получи тяхното становище.</p>	<p>Кой: водещият надзорен орган</p> <p>Кога: възможно най-скоро (принцип на добра администрация)</p> <p>Какво:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Задължително изпращане на засегнатия надзорен орган (засегнатите надзорни органи) на преработен проект за решение единствено в случай, че водещият надзорен орган възнамерява да приеме относимото и обосновано възражение. <p>ЗАБЕЛЕЖКА: Вж. фаза II, стъпка 16 във връзка с представянето на проекта за решение.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - на водещия надзорен орган е забранено да представи преработен проект за решение единствено поради коментари или други забележки (162—163 и Насоки 9/2020 на ЕКЗД); - след като оцени относимите и обосновани възражения, водещият надзорен орган следва да заяви ясно пред всички засегнати надзорни органи намерението си да представи преработен проект за решение (169—170); - периодът между относимите и обосновани възражения и изпращането на преработен проект за решение следва да бъде възможно най-малък и подходящ за процедурата на обслужване на едно гише (167—168); - преди официалното изпращане водещият надзорен орган може да сподели предварителен преработен проект за решение чрез неофициална консултация, за да се осигури, че има съгласие относно въведените изменения и може да бъде постигнат консенсус (170); - в преработения проект за решение следва изцяло да са 	<p>Член 60. Преработен проект за решение</p>
------------------	---	---	--	---

			<p>преодолени рисковете, породени от първоначалния проект за решение, по отношение на основните права и свободи на субектите на данни, както са определени в относимото и обосновано възражение (158).</p>	
--	--	--	--	--

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
36	Член 60, параграф 5 — (...) За този преработен проект на решението се следва процедурата, посочена в параграф 4, за срок от две седмици	<p>Кой: водещият надзорен орган и засегнатите надзорни органи, признати за участници в процедурата на обслужване на едно гише</p> <p>Кога: Вж. стъпка 2а/2б на етап II</p> <p>Какво: Вж. стъпка 2а/2б на етап II</p> <p>ЗАБЕЛЕЖКА: В случай, че не бъдат повдигнати относими и обосновани възражения, се прилага член 60, параграф 6.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - преработеният проект за решение следва да се разглежда като правен инструмент, различен от проекта за решение, представен съгласно член 60, параграф 4 (183); - засегнат надзорен орган може да повдигне относимо и обосновано възражение срещу преработения проект за решение, дори да не е повдигнал възражение срещу проекта за решение (183—184); - засегнат надзорен орган не следва да повдига относимо и обосновано възражение срещу преработения проект за решение, ако по даден конкретен въпрос не е било повдигнато относимо и обосновано възражение и водещият надзорен орган не е преработил проекта за решението по отношение на този въпрос (186). <p>ЗАБЕЛЕЖКА: Вж. етап II, стъпка 2а/2б във връзка с представянето на относими и обосновани възражения.</p> <p>ИЗВЪНРЕДЕН СЛУЧАЙ: Ако съществуват извънредни обстоятелства, които не са били срещани в миналото, при които</p>	Член 60. Преработен проект за решение

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
			<p>водещият надзорен орган съзнателно възнамерява да приеме относимо и обосновано възражение, повдигнато в рамките на този последен срок за консултация, което позволява да бъде постигнат консенсус и да се избегне отнасянето на въпроса до ЕКЗД, когато вече няма спор, който трябва да бъде уреден, водещият надзорен орган може да представи (преработен) проект за решение (176—180).</p>	

Етап III: Приемане на окончателно решение

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
1	<p>Член 60, параграф 6 — Когато нито един от другите засегнати органи не е възразил срещу проекта на решение, представен от водещия надзорен орган в посочения в параграфи 4 и 5 срок, се счита, че водещият надзорен орган и засегнатите надзорни органи са съгласни с този проект на решение и са обвързани от него.</p>	<p>Кой: засегнатите надзорни органи, признати за участници в процедурата на обслужване на едно гише</p> <p>Кога: след като са изтекли 4 седмици от представянето на проект за решение (член 60, параграф 4); или след като са изтекли 2 седмици от изпращането на (последния) преработен проект за решение (член 60, параграф 5)</p> <p>Какво:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Съгласие между водещия надзорен орган и засегнатия надзорен орган по проекта за решение/преработения проект за решение, когато няма относими и обосновани възражения - Обвързващ характер на проекта за решение/преработения проект за решение за водещия надзорен орган и засегнатите надзорни органи → проектът за решение/преработеният проект за решение не може да 	<ul style="list-style-type: none"> - не е необходимо да се предприемат действия, съгласието се подразбира от липсата на относими и обосновани възражения (мълчаливо съгласие) (188); - окончателното национално решение на водещия надзорен орган/засегнатия надзорен орган [вж. 2а/2б] не следва да се отклонява от обвързващия проект за решение/преработен проект за решение (189—191); - обвързващото действие е ограничено до специфичния конкретен разглеждан случай (196); - засегнат надзорен орган, който възнамерява да се присъедини към процедурата на този етап, следва да обмисли започването на отделна процедура на обслужване на едно гише (в противен случай той ще бъде автоматично обвързан от проекта за решение/преработения проект за решение) (192—195); 	

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
		бъде оттеглян или изменян, освен при изключителни обстоятелства (187; 191)	<ul style="list-style-type: none"> - текстът на проекта за решение/преработения проект за решение/заклученията в него може да се използват повторно за последваща процедура на обслужване на едно гише (същият или различен администратор, същото нарушение), ако това може да ускори работата по случая (197—198). 	
2а	<p>Член 60, параграф 7 — <i>(1) Водещият надзорен орган приема решението и уведомява за него основното място на установяване или единственото място на установяване на администратора или обработващия лични данни, според случая, и информира другите засегнати надзорни органи и Комитета за въпросното решение, като включва резюме на съответните факти и основания.</i></p>	<p>Кой: водещият надзорен орган</p> <p>Кога: възможно най-бързо след обвързването по член 60, параграф 6 (принцип на добра администрация) (206) / ЗАБЕЛЕЖКА: в срок от 1 месец от решението на ЕКЗД със задължителен характер по член 65, параграф 1, буква а) (206)</p> <p>ИЗВЪНРЕДЕН СЛУЧАЙ: В резултат на настъпили впоследствие ограничения в рамките на този срок (например относима съдебна практика/законодателство на ЕС) може да се наложи водещият надзорен орган да се въздържа от приемане на окончателно национално решение и</p>	<ul style="list-style-type: none"> - предоставяне на пълен екземпляр на окончателното национално решение (съгласно националното право) на администратора/обработващия лични данни (210); - информиране на администратора/обработващия лични данни и за задълженията им по член 60, параграф 10 (214); - използване на полетата „Окончателно решение“ в ИСВП за информиране на другите засегнати надзорни органи и на ЕКЗД за окончателното национално решение (211—212); - използване на полетата „Окончателно решение“ в ИСВП за предоставяне на другите засегнати надзорни органи и на ЕКЗД на 	Член 60. Окончателно решение

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
		<p>да представи на засегнатите надзорни органи нов проект за решение, след като ги информира за това (207)</p> <p>Какво:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Приемане на окончателното национално решение (203—205; 230—235) - Уведомяване на мястото на установяване на администратора/обработващия лични данни за окончателното национално решение (съгласно националното право) (208—209) - Информирание на другите засегнати надзорни органи и Комитета за окончателното национално решение - Резюме на фактите и основанията в решението 	<p>резюме на фактите и основанията (215—216);</p> <ul style="list-style-type: none"> - препоръчва се също така екземпляр на окончателното национално решение да се предостави на английски език на засегнатите надзорни органи чрез ИСВП (217). 	
26	<p>Член 60, параграф 7 — <i>(II) Надзорният орган, до когото е била подадена жалбата, информира жалбоподателя за решението.</i></p>	<p>Кой: засегнатият надзорен орган, който е получил жалба, във връзка с която е издадено решението със задължителен характер съгласно член 60, параграф 6 или член 65, параграф 1, буква а), в което водещият надзорен орган предприема действия по жалбата</p>	<ul style="list-style-type: none"> - информацията следва да бъде предоставена на жалбоподателя в съответствие с националното право и практики (213); - жалбоподателят следва да бъде информиран, че правото на обжалване (ако има такова) трябва да се упражни в държавата членка 	<p>Член 60. Окончателно решение</p>

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
		<p>Кога: възможно най-бързо (принцип на добра администрация) след като водещият надзорен орган информира за приемането на окончателно национално решение</p> <p>Какво: информиране на жалбоподателя за окончателното национално решение, прието от водещия надзорен орган</p>	на водещия надзорен орган (национално право) (213).	
3	<p>Член 60, параграф 8 — Чрез дерогация от параграф 7, когато дадена жалба е оставена без разглеждане или отхвърлена, надзорният орган, до който е била подадена жалбата, приема решението и уведомява жалбоподателя за него, като информира администратора</p>	<p>Кой: засегнатият надзорен орган, който е получил жалба, във връзка с която е издадено решение със задължителен характер съгласно член 60, параграф 6 или член 65, параграф 1, буква а), ако жалбата е оставена без разглеждане или е отхвърлена (218—219; 236—238)</p> <p>Кога: възможно най-бързо (принцип на добра администрация) след обвързването по член 60, параграф 6 / в срок от един месец от обвързването по член 65, параграф 1, буква а)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - засегнатият надзорен орган може да разчита на водещия надзорен орган да предаде информация за окончателното национално решение на администратора/обработващия лични данни (239); - използване на полетата „Окончателно решение“ в ИСВП за информиране на другите засегнати надзорни органи и на ЕКЗД за окончателното национално решение (240); - използване на полетата „Окончателно решение“ в ИСВП за предоставяне на другите засегнати надзорни органи и на ЕКЗД на 	<p>Член 60. Окончателно решение</p>

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
		<p>Какво:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Приемане на окончателно национално решение, с което жалбата се оставя без разглеждане/се отхвърля (национално право) (221—225; 228—229) - Уведомяване на жалбоподателя за окончателното национално решение (национално право) (219; 226) - Информирание на администратора за окончателното национално решение (национално право) (220) - Информирание на другите засегнати надзорни органи и Комитета за окончателното национално решение - Резюме на фактите и основанията в решението 	<p>резюме на фактите и основанията (240);</p> <ul style="list-style-type: none"> - администраторът/обработващият лични данни следва да бъде информиран, че правото на обжалване (ако има такова) трябва да се упражни в държавата членка на засегнатия надзорен орган (национално право) (239); - екземпляр на окончателното национално решение може също така да се предостави на английски език на засегнатите надзорни органи чрез ИСВП (240). 	
4а	<p>Член 60, параграф 9 — <i>(1) Когато водещият надзорен орган и засегнатите надзорни органи постигнат съгласие определени части от жалбата да бъдат оставени без разглеждане</i></p>	<p>Кой: водещият надзорен орган и засегнатият надзорен орган, обвързани от съгласието (по член 60, параграф 6) / обвързани от решението (по член 65, параграф 1, буква а) за частично оставяне без разглеждане/отхвърляне и частично</p>		

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
	или отхвърлени, а по други части от тази жалба да се предприемат действия, за всяка от тези части се приема отделно решение.	<p>предприемане на действия по жалба (241—242)</p> <p>Кога: възможно най-бързо (принцип на добра администрация) след обвързването по член 60, параграф 6 / в срок от един месец от обвързването по член 65, параграф 1, буква а)</p> <p>Какво:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Приемане на отделни окончателни национални решения от водещия надзорен орган и от засегнатия надзорен орган относно различните резултати по отношение на една и съща жалба (242) 		
46	член 60, параграф 9 — (II) Водещият надзорен орган приема решението относно частта, за която се предприемат действия във връзка с администратора, уведомява за него основното място на	<p>Кой: водещият надзорен орган, който предприема действия по част от жалбата по отношение на администратора</p> <p>Кога / Какво: Вж. стъпка 2а за водещия надзорен орган</p>	<p>Вж. стъпка 2а за водещия надзорен орган</p> <p>ЗАБЕЛЕЖКА: Засегнатият надзорен орган може да разчита на водещия надзорен орган да предаде информация за окончателното национално решение на жалбоподателя (243)</p>	Член 60. Окончателно решение

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
	установяване или единственото място на установяване на администратора или обработващия лични данни на територията на неговата държава членка, като информира жалбоподателя	ЗАБЕЛЕЖКА: Водещият надзорен орган трябва да информира жалбоподателя за приетото от него окончателно национално решение (243)		
4в	Член 60, параграф 9 — (III) [...] надзорният орган по жалбата приема решението относно частта, с която е свързано оставянето без разглеждане или отхвърлянето на тази жалба, уведомява за него жалбоподателя, като информира администратора или обработващия лични данни	Кой: засегнатият надзорен орган, който оставяне без разглеждане или отхвърля част от жалба Кога / Какво: Вж. стъпка 3 за засегнатия надзорен орган	Вж. стъпка 3 за засегнатия надзорен орган	Член 60. Окончателно решение
5а	Член 60, параграф 10 — (I) След като е бил уведомен за решението на водещия надзорен орган съгласно параграфи 7 и 9, администраторът или обработващият лични данни взема необходимите мерки, за да осигури съответствие с решението	Кой: администраторът/обработващият лични данни Кога: след като водещият надзорен орган го уведоми за окончателното национално решение съгласно член 60, параграф 7 или член 60, параграф 9 (244—245)		

	Правни изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
	по отношение на дейностите по обработването на всички места, на които е установен в Съюза.	Какво: вземане на мерки за осигуряване на съответствие с окончателното национално решение на водещия надзорен орган и уведомяване за тези мерки (243; 246—248)		
5б	Член 60, параграф 10 — (IIa) Администраторът или обработващият лични данни уведомява водещия надзорен орган за мерките, взети с цел осигуряване на съответствие с решението [...]	Кой: водещият надзорен орган Кога: възможно най-скоро след уведомяването от администратора/обработващия лични данни (249) Какво: информиране на засегнатите надзорни органи за мерките, предприети от администратора/обработващия лични данни	<ul style="list-style-type: none"> - водещият надзорен орган следва да помисли за предоставянето на засегнатите надзорни органи на оценка на мерките, предприети от администратора/обработващия лични данни (249); - водещият надзорен орган може да поиска от засегнатите надзорни органи взаимопомощ по член 60, параграф 2, за да провери съответствието от страна на администратора/обработващия лични данни в съответните места на установяване (62; 69; 74; 80). 	
5в	Член 60, параграф 10 — (IIб) [водещият надзорен орган] информира другите засегнати надзорни органи.			

ЧЛЕН 60, ПАРАГРАФ 11. ПРОЦЕДУРА ПО СПЕШНОСТ

	Изисквания	Кой, кога и какво	Препоръки и добри практики	ИСВП
Сп	<p>Член 11 — Когато при изключителни обстоятелства засегнат надзорен орган има основания да счита, че са необходими спешни действия, за да се защитят интересите на субекти на данни, се прилага процедурата по спешност по член 66</p>	<p>Кой: засегнатите надзорни органи и водещият надзорен орган</p> <p>Кога: по всяко време в хода на процедурата на обслужване на едно гише, ако са налице изключителни обстоятелства</p> <p>Какво: прилагане на процедурата по спешност по член 66</p> <p>ЗАБЕЛЕЖКА: Решение на ЕКЗД със задължителен характер при процедура по спешност съгласно член 66, параграф 3 може да доведе до приемане на окончателно национално решение без проект за решение/преработен проект за решение (265)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - надзорните органи следва да вземат предвид различни фактори, по-специално етапа, достигнат в процедурата на обслужване на едно гише, преди да се позоват на необходимостта от спешни действия (252—259); - засегнатите надзорни органи и водещият надзорен орган следва съвместно да преценят как най-добре да вземат предвид резултата от процедурата по член 66 в текущата процедура на обслужване на едно гише (260—265). 	<p>Член 66. Приети временни мерки</p> <p>Член 66. Спешно становище/решение на ЕКЗД</p>